

DOMBOK 1783

Ala:75

Aé: Från detta års dombok har jag tidigare endast skrivit av ett mål, där gästgivaren Jonas Ehnebom, vilket skedde efter att Erik Ruist gjort mig uppmärksam om det.

Notering i april 2016: För snabbare genomgång och notering, minskar jag ner mina anteckningar. Texten blir emellanåt minimal, bara gårdsnamnet eller ett för mig bekant personnamn eller någon intressant företeelse.

Jag håller utkik efter gårdarna

Vik, Överby, Rossö, Kebal, Älgö, Kil, Tågeröd i Lur och Hämmen.

Sid 1

VT 18 mars i Vik för Vette o Tanum

Aé Kommentar: Protokollförarna växlade. Tyvärr är handstilen för en av dem inte lätt att läsa, ibland nästan omöjlig att tyda. Jag tror att det är självaste härads hövdingen M.G. Dankwardt som skrivit så illa.

Sid 25

No 14 Om ett förmynderskap som bör överföras på Bengt Björnsson i **Hämmen**.

Sid 29

No 17 Oluf Mattisson på **Rossö** stämd av länsman.

Sid 35

No 21 V. Hedängen

Sid 37

No 22 Sör Galtö

Sid 39

No 23 Om olovligt fällda **ekar** på Hessland.

Sid 61

No 36 Berör Risängen och Rävö

Sid 75

No 42 **En piga på Spoltorpskasen som heter Anna Andersdotter har överfallit sin matmor Maria**

Göthesdr.

Sid 79

No 44 Kasen under Hessland och Stare- om arv.

Sid 101

No 64 Mål avseende en fordran, som **Jonas Ehnebom** har hos Oluf Udsson från Rör. ang. bostället Ljungby.

Sid 109

No 69 Om olovlig brännvinsförsäljning. Hans Olsson i **Hede** och hans son Oluf Hansson förekommer.

Uppskjutet.

Sid 113

No 72 Olof Mattisson på **Rossö** om fällda **ekar**.

Sid 131

No 76 Handelsman Hans Bohman i Strömstad mot Jöns Gunnarsson på Daftö om ett **båtbygge**. I en bilaga nämns båten "Svarta Örnen".

Sid 141

No 80 **Förre gästgivaren Holmström** mot en borgare i Strömstad, handelsman Beronius, ang. någon fordran betr. prästerättighet mm avseende Tanums prästgård.

Sid 790/ Bild 800

den 21 Martii 1783

No 83 **Gästgifwaren Olof Johannessson på Hede**, på...? /*Aé: Text försvinner vid inbindningen / efter stämning, mot Fourieren Wälmanhaftige **Jonas Ehnebohm**, att thenne sidstnämde måtte? åläggas betala återstående Köpe=eller ---portsumma? för hemmanet Hede 616 rdr ...? Specie tillika med Ränta och Rättegångskostnad.*

Parterne woro wid uprop personligen tilstådes?, och ingaf swaranden Fouriere Ehnebom till genmåle å stämningen, thess skrifteliga anförande, af thetta innehåld:

Ny sida

Till beswarande och genmåle af den stämning, gästgifwaren Olof Johansson på Hede å mig under den 22 sidstl:ne Februarii utvärkat, rörande återstående kjöpe summa för Hede Gästgifwaregård, får jag följande i ödmukhet andraga.

Att jag med bemälte gästgifware den 24de sidstl:ne Maye afslutadt köp, om Rustningz och besittningz Rättigheten å hela Crono Rusthålls hemmanet Hede, och äfwen å kjöpe summan gjort afbetalning 505 dr Smt eller 84 Rdr 8 sk:r Specie, samt återstoden 616 Rdr 32 sk. Do mynt wid förflutne åhrs slut til fulla

betala är sanning; Men att jag detta icke fullgiort, härrörer icke af någon motwillighet, utan endast derutaf, at jag, genom rykte fått höra, det Hr Capitain Landzberg årnade genom börd inlösa åfwannemde hemman, och i fruktan härföre, har icke jag peningar vågat utbetalt, och har jag nu fått ärfara rycktets sanhet, sedan Capitainen wälborne herr Landzberg Jn förflutne Januarii månad, hos konungens befallningzhafwande i Bild 810

G:borg begärt, at få Hede gästgifwaregård med Haga derunder til sig inlösa för den summa som des fru swärmoder frijherrinan von Köhler anammat, och det hälst, som han /Aé: Det står han, inte hon / är den der, å sine barns wägnar rättighet äger klander föra, och detta äfwen enligt bemälte Konungens Befallningzhafwandes resolution af den 27 Januarii med mig Communicerat blifwit, och jag ålagd warit min förklarning afgifwa; och som jag finner, det Hr Capitain Landzberg enl. Kongl. förordningen af den 22 Februarii 1749 wärkeligen äger rättighet, at för Transport summan Hede inlösa, och det så mycket mera, som jag kommit i ärfarenhet, att åfwannemde fru icke med annan Rättighet, än besagde 1749 års förordning henne tillägger hemmanet Hede från sig och sine arfwingar afhänt. Altså, och emedan oftanemde Olof Johansson på anförde grunder, icke lærer kunna hemula mig hemmanet och mig från alt klander befrija, således nödsakas jag, att helt och hållit afsäga mig, den med gästgifwaren Olof Johansson om hemmanet Hede slutade handel, och det så länge, och intill des, han kan mig hemmanet hemula så att jag undslipper alt klander och beswär, och här till har jag så billig som laglig anledning att

Ny sida

att påstå, och det hälst, som jag nu finner det Olof Johansson sålt en ägendom, den han sielf icke fulleligen ägt, ty honom lærer det wist ålegat, förskaffat sig hög wederbörligt utslag, det han blifwit till Rusthållare för ofta nemde hemman antagen, och då hade han med säkerhet kunnat hemmanet från sig afhänt, att jag som okunnog, det Olof Johansson icke ägde högwederbörlig aprobation, och således för rätten ägare kunnat anses, med honom handel slutadt, är icke underligt, men då det nu blifwit mig solklart för ögonen lagd wore jag wist oförnuftig, om jag å besagde hemman flera peningar betalade, såsom ännu owist ehr det äga får.

Af i ödmuikhet anförde ordsaker lærer högtärade domstolen högt uplyst finna, det jag haft största ordsak afsäga mig den med Olof Johansson slutade handel, och förmodar således, att icke högtärade TingzRätten ålägger mig betala återstoden af kjøpeskillingen inan börde twisten emellan Hr Capitain Landzberg och mig, blifwer af Konungens Befallningzhafwande afgjort, då för klar dag wisat blifwer om Olof Johansson kan bibehålla mig wid det med honom slutade kjøp, och om så är, skall jag genast betala

Bild 820

hwad på Kjöpesumman restrar.

Jag gör mig, så mycket säkrare hopp om befrielse från återstodens betalande, som högtärade domstolen och hwar menniskia lærer finna, att om jag, som i owisshet stadd, att ofta nemde hemman få behålla, skulle nu genast betala hwad som restrar å kjøpe summan, kunde derigenom blifwa alt för mycket lidande, i fall Hr Capitain Landzberg skulle kunna inlösa Hede för hwad som det från staliska arfwingarne blifwit afhänt, och altherföre anhåller jag än ytterligare i största ödmuickhet det högtärade Tingz Rätten mig från utbetalningen befrija så länge och intil des bördetwisten med utslag afhulpen blifwit, och häröfwer har jag åhran afwakta ett gunstRättwist utslag.

Klefwa d. 15 Marti 1783

Johnas Ehnebom

(Bild 800)

Efter upläsande häraf, begärte käranden Olof Johannesson del häraf samt frihet, att therpå? swara, som bewiljades, hwaruppå och efter en stunds förläpp, han sig åter instälde och aflämnade följande skriftelige anförande:

Bild 820

Wid min Contrapart herr Fourier Eneboms ingifne swar och anförande uppå min emot honom till detta Ting utwärcade stämning och påstående om Resterande Transport Summas SexhundraSexton Rdr 32 st:rs Specie betalande, får jag allerödmuikast anförä och erindra, at jag icke will bestrida drögmålet med betalningen in till dess, att högwederbörligit Utslag uppå det åberopade börde klandret utfalla kan; dock med det Krafftiga och uttryckeliga förbehåll, at jag emedlertid får obehindrad åbo, nyttja och innehafwa bemälte hemman med dess tillhörigheter samt åmiuta lagligit Interesse för förenämnde 616 Rdr 32 sk:r Specie ifrån förfallo till betalningz tiden, hälst jag lika Interesse till de flere mina Creditorer årligen får utbetala: Hwarjämte påstås RättegångzKåstnad Twå Rdr Specie.

Olof Johansson

i Hede

På trogen begäran skrifwet af P.Hansson

Bild 800 Härefter påminte åter käranden Olof Johannesson, att han warit föranlåten till thess nödiga Bild 830 vänster - nödiga Reservation göra förutgående andragande, thet han wäl på intet sätt återkallar, men gifwer likwäl tillkänna, att han så mycket häldre påyrkar ofördröjelig betalning af den åkärade Summan, som han förklarar sig uti ingen annan mening hafwa utwärcat stämning, än att utbekomma en ostridig skuldfordran.

TingsRätten tog hwad nu förelupit uti öfwerwägende och afsade theröfwer följande.

Utslag.

Af then uti thetta mål utwätkade stämning, inhämtar TingsRätten, att käranden thereafter af swaranden utsöker en penningesumma stor 616 rdr 32 sk:r Specie såsom härrörande af köpe= och transportsumma för hemmanet Hede, jämte Ränta therföre och RättegångsKåstnad, Thenna fordran har swaranden Fourieren Ehnebom icke på något sätt sökt bestrida, utan fastmera uttryckeligen så wäl thensamma widkändts, som att then wid nästledne års slut warit förfallen, men såsom hinder för betalningen har han theremot anmält, att berörde hemman i thess hand blifwit klandrat med påstående att från honom inlösas, i anseende hwartill han icke skall tilltro sig then fordrade Summan att utbetala.

Hwad swaranden i så måtto inwändt, finner likwäl TingsRätten allena wara ett Löst anmälade, hwilket icke på något sätt blifwit styrkt och hwarå TingsRätten alltså såsom obewist, icke kan något afseende göra. Enär TingsRätten således obehindrat företager sig, then efter stämningen åkärade skuldfordringsfråga, hwaruti käranden till slut förnämligast yrkat uppå ofördröjelig betalning; så förekommer therwid, att ej mindre sjelfwa skuldsumman, än förfallotiden wid förra årets slut, af swaranden i alla måtto tydeligen är såsom ren och ostridig årkänd, till följe hwaraf och tå ej heller här någon

Bild 840

någon fråga förekommer angående sjelfwa handeln om hemmanet, såsom hwarföre, icke genom stämning, någon grund lagder är, pröfwar alttherföre TingsRätten rättwist, ålägga swaranden Fouriere Ehnebom, att inom En månad från thenna dag, till kärande gästgifwaren Olof Johannesson ofelbart utbetala then årkände Summan 616 rdr 32 skil:r med laga Ränta therå ifrån förfallodagen, till dess betalningen skjer, men så wida sådant icke inom förenämde tid fullgjøres, följer det af sig sjelf, att käranden förblifwer wid hemmanet så länge och intill dess han sin fordran fyllest utbekommer. Kunnandes i öfrigt swaranden icke undgå, att med En rdr årsätta käranden dess RättegångsKåstnad.

No 84 Ännu ett mål som avser **Jonas Ehnebom** och Olof Johannessons mellanhavande.

Sid 163 Här avslutas detta mål. Ehnebom blev skyldig betala.

Sid 168

No 88 Ett mål, vari Anders Jonsson på **tegelbruket på Eigst** stäms för att han skulle ha levererat 1516 taktegelpannor som betalning för en häst. Den instämde infann sig inte.

Sid 175

No 92 **Gästgiv. Olof Johansson på Hede** stämmer för en fordran.

Sid 187

No 108 **Gästgiv. Elias Christensson i Skalleröd** stämmer en person från Rör för en fordran.

Sid 189 **Åé: Avser Strömsvik = Norr Kebal-**

text försvinner vid inbindningen och skrivet med en bedrövlig handstil. .

No 109 Capitainen Wälborne Herr W.A. von **Orchimont** tilltalar efter föregången instämning nedannämde Inwånare från Strömstad, Hans Björnsson, Oluf Häger, Magnus Yrväder samt Erik och Oluf Jonssöner, påståendes, at desse måtte answara den skogsåwerckan the olofl. företagit sig uti nästl. winter å Herr Capitainens ägande heman **Strömviks** ägor, och thärför lagligen anses, hwarjemte årsättning för lagsökningen yrkas.

Wid företagandet häraf, infinner sig kden, som inlämnar nämдемannen Oluf Mattissons i ~~Gierlof~~ och Sifwer Anderssons den 18 nästl. Februarii hållne syn och besiktning å Strömviks ägor och then thär skiede åwärkan, hwilken innehåller, uti såkallade Orwiken wara 3 furu?trän qwistade och en torrgran som låg i fällegården?, äfwen 3 små ahler borthuggne, tillika med en stor Eke? gren?, 2 asspar och 4 rönträn; Och widare på de så kallade Kingarne 22 st. små furur, En liten Ek, en rön och 4 smärre graner borthuggne, samt derförutan 18 större och mindre asper som Swen Ohlsson i Kibal, hwilken särskilt är stämd deri anmäles? skall hafwa huggit.

Efter upläsande hwaraf the tilltalade swarander, såsom alla närwarande, för en början söka neka till all åwärkan, dock, och på föreställning? derom widgå the så wida theas? brottslighet, som the i nästl. Januari månad enär de warit alle i begrepp at söka the norr ut belägne skogar, för att skaffa sig något eldebrand, men hwartill the af den diupe sniöen blefwo hindrade och måtte wända om, då uti förenämde skog och af den thär liggande tros?? samt Ene och smärre skog allenast taget något på sine kiälkar, hwilket de dock förmena icke kunna anses för någon åwärckan, emedan the försäkra at icke derunder hafwa något träd nedhuggit, och hwilken Ny sida

theras förklaring the jemwäl yrka uti en afsk/r?/ifwen skrift, hwarå the yttermera sig beropa.

Kden häremot påstår annorlunda wara, och derföre begär så som wittnen få afhörde Wäfwaren Mathias Wallström och Torparen Sifwer Andersson, the thär tillstädes och ojäfwade lämnade, företrädde, swuro Eden och warnade wittnade:

1:o Wallström, at han en dag uti slutet af Jan. eller början af Februarii, som han ei så noga kan påminna sig, öfverkommit aldra först Magnus Yhrväder?, som kom vid skogen till Strömvik med en tom kiälke, och straxt derefter Oluf och Erik Jonssöner, hwilka senare redan hade huggit små skog af Ene och tross? för at taga sig lass?, thet de kastade ner för ett berg, och vidare Olof Heger, som hade at göra med en torr gran, hwaraf han huggit och bar qwistar?, tå wittnet tilltalte alle thesse för det de woro i skogen, under yttrande at de blefwo olyckelige, hwartill the utlätto sig at de fingo taga der det finns the hade ingen annan råd. Sedermera har andra wittnet kommit ifrån staden, då the tillhopa besedt, det som war hugget och kunde wara en mans börda, som Oluf och Erik hade på sin kiälke, wittnades annars ej huru mycket swaranderne tagit, dock säger at det de hugget war tå redan borte. J öfrigt kan ei weta om någre Ek af sderne tå tillgripits efter han det icke förnam, men lägger slutel. dertill at Strömstadsborna om mornarna bittida och sent om aftonerne ofta fara thär framom med theas kiälkar för at hämta brenneweed. Äntel. säger wittnet, at han äfwen uti de så kallade Kingarne förnummit åwärckan på skogen, dock kan ei weta hwem thet föröfwat. Upl. och erkänt.

2:o Sifwer Andersson, har, som förra wittnet afsagdt, kommit det till mötes och åtföljdt detsamma för at bese skogen och thär hygget skiedt, då han funnit uti Orrwiken 2ne ahler? deraf en war

Sid 191

nyss huggen och den andre något äldre, likaledes syntes uti Kingarne en liten och någre granar samt föran? afhuggen men sedermera har han warit med nämдемannen enär besiktningen hölts, så han med honom befunnit som synen innehåller. Sderne har wittnet i öfrigt icke förnummit? i skogen. Upl. och erkänt.

Härefter och som sderne ännu neka, påstår Herr Capitainen at de måtte ansvara den åwärckan som skiedt, eller ock namngifwa den som den föröfwat, förklarandes kden ei kunna hålla sig till andra än them han fundit?? i skogen och som ena wittnesmåhlet intygar, tror sig berättigade at taga skog hwar then finnes, uppgifwandes sine kostnader till stämning och des Commenderande? genom stadsbetienter, syn, siuts fram och tillbakers 4½ mihl, samt Protocols och utslags lösen minst Tre Rdr 16 skr som alt yrkas af sderne gemensamt ersättas måtte. Sderne häremot anhållö om befrielse och mera anfördes icke.

Utslag

I anseende thärtill at swaranderne både sielfwa ärkänt och med wittne öfvertygade blifwit, at de wid den tid som åwärckan i nästledne Januarii månad skiedt uti kdens hemman Strömviks skog, äfwen hafwa the med kiälkar och hugtyg? warit för at förse sig med wed till br..? hket de ock hämtat . har wäl kden påstådt, thet swaranderne borde ansvara och omgiälla alt det hygge och åwerkan? som then hållne synen wisar uti samma skog wara föröfwat; men alldenstund thet icke tydelig..? utrönt blifwit, hwad heller swaranderne än andre utaf Strömstad Inwånare

Ny sida

the thär, enligt Ransakningen, finnes mer än ofta samma skog besöka, wärkeligen kunna hafwa den öfverklagade åwärckan begådt sedan the afhörde wittnen om något egenteligit hygge the tilltalade ei förmådt öfvertyga, Fördenskull kan icke eller TingsRätten sderne derföre anse eller dem till det i så måtto yrkade ansvar nu döma. Thär emot är af swarandernes egit widgående och de afhörde wittnen at inhämta, at sderne, utan ägarens tillstånd, warit uti skogen, försedde med kiälkar för at afhämta wed, och som de detta äfwen verkstält, i det de huggit efter egen berättelse, af ene och annor små skog, och något med sig tagit, hwilket TingsRätten kan ...? anse hafwa warit till mans börda för en hwar, Ty, samt i förmågo af lag X Cap 1 och 5. §§ Bb. skall swaranderne ei allenast skyldige wara, at årsättia wärdet för det de således tagit med femb skillingar, utan ock härför böta hwarthera 4 skr tillsammans 20 sk. till treskiftes Kronan, häradet och målsäganden emillan. Kunnandes sderne som warit ordsaken till rättegången hwarå kden uppgifwit sin kostnad then TingsRätten likmätigt 21 Cap. 3 § Rb. ei afkorta får alltså then samma med de skäligen begiärte 3 Rd. 16 sk: desutan kåranden årsätta och förnöya, hwilket till efterrättelse ländar.

No 110 Likaledes har Capitainen Wälborne Herr W.A. von **Orchimont** till laga ansvar instämt Swen Ohlsson på **Kibal**, hwilken på samma sätt skall företagit sig at hugga ahl och annan skog, samt Sid 193

den bortföra ifrån Strömsviks ägor kden tillhörig, så wäl som dessutom ifrån kden borttagit en 12 fambns ny lina?? och dertill med wara skyldig 13 sk. 3 r? hwarföre ei mindre ersättning än förordsakade Rättegångskostnader sökes, men enär detta måhl upropades och kden sig infant, war sden borte och lät sig hwarcken genom ombud eller annars afhöra, ehuru thet med wederbörligt intyg nu wisades at han rätteligen blifwit stämd, och som kden å sden yrkade laga böter med hemställan om icke saken till nästa Ting anstå måtte; Ty och då Rättegångstimmen förliden är böter sden för uprop han försummat och aldeles uteblifwande En Rdr Kgens ensak, Blifwandes saken i öfrigt, uppå kdens begiäran upskuten till nästa Ting och 4 Rättegångsdagen, samt Parterne förelagde, kden derest saken fullföljas will och sden wid En Rd:s wite at då förekomma.

Sid 207

No 117 Återkommer målet mellan Bohman i Strömstad och Gunnarsson på Daftön. Avser **båtbygge**.

Sid 231 Här och på följande sidor förekommer flera mål om fordran på betalning för **auktionsinrop**

Sid 249

Aé: Avser stölder

- bl.a. av Petter Andersson Enhänningen, som har samband med Tjuve-Halvords gäng.

No 164

Till följe af viceKronoBefallningsMannen Herr Anders Magnus Greiffes utgifne och nu förewiste ordres af den 27. sidstl:e i denna månad, företrädde KronoLänsMannen Wälackta Anders Hellberg, och enligt föregångit anmälade hos domhafwanden, nu för Rätten tillkännagaf, att the wid Urtima Tinget härstädes den 21sta sidstl:e Januarii, för tjufnadsbrått till Ransakning förehafde, men, af förekommen anledning till delactighet, uti then, hos handlanden Dörker på hemmanet Strand och DahlsLand i Elfsborgs Län timade stöld, till wederbörlig domstol ther i orten och att derstädes Ransakning och dom undergå, förwiste **Anders Hansson från Torpet Kåröd under Blomsholm och Peter Andersson Enhänning**, såsom till ny Ransaknings undergående återförwiste, nu woro hit till Tingsstället ankomne och närwarande, hwarföre han anhölt, att thesse under tilltal stälde personer, måtte till Ransaknings undergående företagas, upwisandes till then ändan, ej mindre Konungens Befallningshafwandes i Götheborg, till förstnämde viceKronoBefallningsMan, aflätne skrifwelse härom under den 21sta sidstledne i denna månad, som uplästes och exhiberades, än han och therjämte inlämnade then therhos bifogade och hit försände Wedbo Härads Låfl:e TingsRätts på DahlsLand, öfwer förenämde bråttslige håldne Ransak och utslag af den 7de och 10de uti innewarande månad.

I anledning häraf tillsades KronoLänsman Hellberg, att först till särskilt förhör för TingsRätten inställa Anders Hansson, hwilket wärkstältes och denne Anders Hansson **utur fängelset uphämtades** samt förekom, som alraförst med de bewekeligaste

Sid 251

ligaste föreställningar förmantes att widkännas sanningen, hwarefter Wedbo Härads TingsRätts hit ankomne Ransakning honom förelästes, så wäl som thet wid Urtima Tinget härstädes den 15de sidstl:e Januarii håldne protocoll, i anledning hwaraf, förlåppet wid förenämde Urtima Ting, honom tydeligen förehölts: Men thet oacktadt, yttrade sig nu Anders Hansson wid undersökning thet han till förändrande af thess första bekännelse wid domstolen härstädes, att hafwa fådt silfwerCaffeKannan af Petter Enhänning med det mera, blifwit wid Urtima Tinget förmådd af vice KronoBefallningsmannen Greiffe och herr Matthias Wilhelm Groth, hwilken sedermera skolat låfwat honom penningar, äfwensom han nu på samma sätt, som wid Wedbo Härads TingsRätt, sökte neka till the förut bekände stölder på Restan och Öfre Ejgst, den förra tll 26 dr 20 ./. smts och den sednare till 150 dr? samma mynts wärde, sågandes sig nu wid förra Ransakningen ej bättre hafwa förstådt.

Härwid intalade Kronosakföraren Kronolänsman Hellberg, att det är troligt, det Anders Hansson efter dess tanka, kan wara numera blefwen mera förständig, sedan han under fram- och återförande samt annan sammanwaro, haft tillräckeligt tillfälle och råderum, att tala och öfwerlägga med then, för så mycken list och wanart, här i orten kände Peter Enhänning, att Kronolänsmannen påstår, det ingen annan än denne sökt förleda Anders Hansson från dess en gång gjorde sanfärdiga bekännelse, såsom hwilken förra, af hwar man är ansedd för den, hos hwilken sanning och uprichtighet icke finnes.

TingsRätten tillfrågade härefter Anders Hansson, af hwem han nu widkännes hafwa fådt

Ny sida

fådt den hos honom fundne silfwerCaffeKanna.

Härtill swarade han, att han den fådt af Peter Blomberg för ett par skospänne, likasom han wid Urtima Tinget först upgifwit.

Widare frågades Anders Hansson, om han mer än alla andra här på orten kunde undgå att weta, det denne Peter Blomber/g/, i mer än två år, härstädes allmänneligen warit känd under intet annat namn, än tjufwepeter ?

Och då härunder, nämnden och flere närwarande intalade, att det woro omöjligt, det någon här på orten kunde gifwas, som icke wäl wiste, att Peter Blomberg och Tjufwepeter, woro ett och detsamma, samt att han mäst allmänt, af alla, under det sednare namnet nämdes; Så erkände nu Anders Hansson, det han icke kan frångå, att han ju wiste, det Petter Blomberg war ibland de wärste tjufwarne, som för de swåraste timade stölder, war angifwen och beryctad.

Härefter tillfrågades Anders Hansson, om han nu wille bewisa med de wid Wedbo Härads TingsRätt åberopade wittnen, hwad han derstädes åtagit sig styrka, nemligen att han warit hemma och legat uti en bänk på Spoltorp, natten till den 26te Junii nästledne sommar, då stölden sig tildrog på Öfre Ejgst ?

Härtill swarade han, att enär någon kan bewisa honom, att då hafwa warit på Öfre Ejgst, så will han bewisa hwad han kan, men derintill håller han någre bewis för onödige, och säger derhos, att han alltid warit hemma och aldrig gådt bort.

TingsRätten undersökte härefter, om anledningen till föregifwandet wid Wedbo häradsRätt, som skulle Anders Hansson till sin sednare bekännelse wid Urtima Tinget i Januarii månad, blifwit förmådd och till den ändan först tillfrågade honom, om han tiltror sig eller kan säga, att han antingen

Sid 253

antingen med trug eller någon slags list, wid eller af domstolen till en slik bekännelse blifwit förmådd ?

Härpå förklarade han, att han sådant ingalunda kan säga.

Therefter tilfrågades Anders Hansson vidare, om han tilltrorde sig i någor måtto säga, att på minsta sätt wid Urtima Tinget härstades d: 15 Januarii, annorlunda tilgådt, än thet therom honom förut och nu åter föreläste protocoll innehåller ?

Thetta yttrade han sig, ej wara i stånd att säga, utan tillade, att herr Groth med löfte om penningar förmådt honom till sednare bekännelsen wid Urtima Tinget.

Härunder ärbiudande the af nämnden, som wid Urtima Tinget gjordt biträde, att de ganska wäl påminna sig huruledes Anders Hansson, då han först för Rätten instäld blifwit, uppgifwit att hafwa fådt silfwerCaffeKannan af Peter Blomberg, hwarom en stund undersöktes, och flere bewekelige föreställningar till honom gjordes, men han derefter skulle nedföras i arresten för att sedan till särskilt förhör företaga Peter Enhänning, therpå sedan han ej längre hunnit, än i Förstugan utanför Tingssalen, har Anders Hansson sjelf begärt, åter få komma före och få frihet att bekänna rena och uprichtiga sanningen, hwilket honom genast lämnades och han therpå gjorde then sednare bekännelse som skjedd, men under then korta tid af föga mer än någre ögnablick, som föreläpp, emillan thet Anders Hansson utgick och återkom, intala nämnden, att the noga gifwit ackt uppå att Groth, som då war wid Rätten tilstades, therunder icke ens gådt ut, utan beständigt warit inne i TingsRummet.

I anledning häraf tilfrågades Anders Hansson, huru det kunde wara möjligt, att Groth låfwade honom penningar, och på sådant sätt sökte förmå honom, till den sednare

Ny sida

sednare bekännelsen wid Urtima Tinget, när han straxt återwände i Förstugan och genast för Rätten återfördes utan att få tala wid Groth ?

Härtill kunde han i början icke gifwa något swar, utan tycktes häpna, men yttrade sig omsider, att sådant skjedd Föremiddagen eller förr än han för Rätten först inställes.

Till följe häraf frågades han yttermera, huru det kunde hänga tillsammans, att han af Groth blifwit förmådd med löfte om pengar eller huru han kunde tillskrifwa Groth, att af honom på sådant sätt till sednare bekännelsen wara förledd så thet så tillgådt, att han förut af Groth skulle wara öfwertalt, och när han så therpå för Rätten kommit, har han likwäl yttrat sig twärt deremot, helt annat, än hwartill han skulle wara förmådd, men så han therom en stund undersökning undergådt och från Rätten nedföras skulle, samt han på egen begäran åter för Rätten inkommit, och utan att theremillan tala med Groth, sjelfmant göra den sednare bekännelsen han ändock skulle kunna thertill af Groth wara förledd ? Härtill wille han icke någonting swara eller sig förklara och stod ej heller till något utlåtande att förmås, utan blef ståendes helt stillatigande, slående ögonen neder.

Anders Hansson tilfrågades i anledning häraf, åter therpå, om han sitt föregifwande, att på förberörde sätt, af Groth wara till bekännelse förledd, kunde med något slags skjäl styrka ? Härtill kunde han ej heller swara, utan efter något besinnande, yttrade han sig ändteligen, att så stölden honom bewisas, skall han erkänna then.

Omsider tilfrågades jämwäl Anders Hansson, om han åstundade, att the wid Wedbo härads TingsRätt af honom åberopade

Sid 255

de wittnen, thess förra husbonde Matmoder och Pigan på Spoltorp, enligt dess förra upgifwande skulle inkallas och höras ?

Thertill swarade Anders Hansson, att han them ej begärt, icke heller behöfde de inkallas, utan tycktes han wilja hindra theras afhörande, likasom af någon fruchtan för deras utsagor.

Theruppå nedfördes Anders Hansson uti Arresten, att tils i mårgon under fängsligt förwar hållas, då han åter till vidare Ransakning förekomma borde. Och sedermera uphämtades samt för Rätten till särskilt förhör inställes Petter Andersson Enhänning. Denne fick jämwäl höra sig föreläsas, så wäl Wedbo Härads TingsRätts Ransakning och utslag den 7de och 10de nästl:e i denna månad, som ock Urtima TingsRättens protocoll härstades den 15de förledne Januarii. Men så Petter Andersson i synnerhet i följe af thet sednare med många tjenlige och bewekelige föreställningar, förmantes att bekänna sanningen, såsom hwartill förut, så mycken skjäligen anledning mot honom woro; Så wisade hans sig wid alle frågor främmande och okunnig, och stod ej mera nu än tillföre, till någon slags bekännelse att förmås, hwarföre han för i dag åter uti Arresten nedfördes.

Sluteligen ansåg TingsRätten nödigt det borde ej mindre viceKronoBefallningsmannen herr Anders Magnus Greiffe och Herr Matthias Wilhelm Groth på Ejgst inkallas och höras öfwer hwad emot them anmält blifwit, än jämwäl the, af Anders Hansson wid Wedbo Härads TingsRätt åberopade wittnen Jacob Ericsson och Maria Gudesdoter på Spoltorp samt Pigan Ragnild Christensdr

Ny sida

den 28de Martii 1783

Christensdoter som nu sades tjena på Wetteland, till nödig uplysning wid denna Ransakning, här inställas och edeligen afhöras, hwilket i mårgon skje bör, och emedlertid antyddes närwarande Kronolänsman i Wätte härad, ther alla the förenämde icke långt ifrån Tingsstället bo, att til dess, hafwa them hwar för sig tidigt inkallade och tilstades, så the af Rätten i mårgon påkallas, hwarföre med Ransakningens fullföljande jämwäl till dess uppskjöts.

den 29de Martii 1783:-

No 165 Likmätigt protocollet för förleden gårdag företog sig TingsRätten nu åter till fullföljande, den då förehafde Ransakning om de för delactighet med hwarannan uti begångne stölder anklagade Anders Hansson från Kåröd, som kallat sig Hagman och Petter Andersson Enhänning, hwarwid sig nu likaledes instälde den beordrade Krono sakföraren Kronolänsmannen Anders Hellberg, som anmälte att de i går infordrade och af Anders Hansson alraförst upgifne wittnen, nu woro genom Kronolänsman Holmströms försårg, enligt TingsRättens förordnande, hit till Tingsstället ankomne, i anseende hwartill, bemälte Kronolänsman tillsades, att TingsRätten så wäl ansåg för tjenligt, först afhöra the inkallade wittnen, som att till then ändran the anklagade Anders Hansson Hagman och Petter Andersson Enhänning, dessförinnan för Rätten borde inställas, på det samma wittnen i theas närwaro måtte blifwa afhörde, hwilka således inhämtades och förekommo, hwarefter förberörde wittnen Jakob Eriksson och Maria Gudesdoter från Spoltorp samt Pigan Ragnild Christensdoter från Wetteland före kallades och framträdde samt undersökning skjedde, huruwida mot them något jäf befinnas kunde, tå Anders Hansson mot them

Sid 257

them påstod och bestridde, att the icke såsom wittnen måtte blifwa afhörde, innan han med wittnen alraförst blifwit öfwerlygad, att hafwa begådt stölden på Ejgst.

Utan afseende ther på och som eljest icke något jäf mot them befants, tillsades the att framträda, med hand å bok gingo den wanliga wittnesEden och efter tjenlige föreställningar att tala sanningen, hwar för sig wittnade som följer:

1mo: Jacob Ericsson i Spoltorp: yttrar sig, att han ej så noga minnes dagen när stölden skolat skjedt på Ejgst, ej heller har han förwisso någon kundskap, att Anders Hansson har deruti wärkelig del, vidare än som ryckte gådt: Men när Wedbo härads TingsRätts protocol för wittnet uplästes, och i anledning deraf frågades, hwarest Anders Hansson wid den tiden, som 26te Junii inföll, wärkeligen plägat ligga om nätterne, betygade han, att altifrån Pingestiden och något therförinnan samt ända till Michaeli, och således hela sommaren öfwer, har Anders Hansson icke någon enda natt, legat inne i stugan eller någon bänk derstädes, utan har han twärtom städse legat för sig sjelf i uthusen och på logerummet, therifrån han ganska lätt om nätterne kunnat begifwa sig hwarthän han welat, utan att wittnet thet kunnat märka eller weta något theraf, dock widgår wittnet på tilfrågan at Anders Hansson kort efter sidstledne Midsommar allmänt misstänktes och att mycket fälk omtalte, thet han begådt stölden på Ejgst, läggandes thetill, att wittnet förmärckt, huruledes Anders Hansson ofta plägade förtroligt umgänge med Peter Enhänning, hwartill war så mycket bättre tillfälle, som thet kunde snart låta sig göra, att om natten komma från Spoltorp till Öfre Ejgst, som desse bägge ställen ägor om ägor med hwarannan, ligga knappast En Fjerdedels Fjerdings wäg åtskilde, och Spoltorpskasen, ther Peter Enhänning tå uppehölt sig ligger ännu mycket närmare. Eljest anmärktes äfwen wid efterfrågan, att stölden på Restan, jemwäl skjedt före Michaelitiden, så att Anders Hansson som den tiden legat för sig sjelf

Ny sida

sjelf i uthusen, lika möjeligen kunnat warit ther om nattetid, som icke ligger synnerligt längre från Spoltorp, utan att sådant kunnat märkas. Wittnet wet ej mera. Upläst och widkändt.

2do: Hustru Maria Gudesdoter från Spoltorp gör aldeles lika utsago med nöstföregående. Upläst och widkändt.
3tio: Pigan Ragnild Christensdoter numera på Wetteland; Säger att hon förledne år tjent tilhopa med Anders Hansson på Spoltorp, och för öfrigt berättar enahanda med the förre. Upläst och widkändt.

Sedermera och tå thet härefter anmältes, att den inkallade Herr Matthias Wilhelm Groth, äfwen woro ankommen och tillstädes, så före kallades bemälte Groth, att höras öfwer then af Anders Hansson honom gjorde beskyllning, att med löfte om penningar hafwa förmådt honom till den sednare förändrade bekännelsen wid Urtima Tinget, hwilken tå han utur Wedbo härads TingsRätts protocolld fäddt höra sig föreläsas hwad härtill hörde, förklarade, att han med så mycket tryggare samwete kan försäkra, att Anders Hanssons föregifwande härom, är aldeles osanfärdigt och en sedermera upspunnen gudlös undanflycht, hwartill han af Peter Enhänning blifwit inrådd och förledd, som han åberopade sig hela nämndens intygande, att då bemälte Anders Hansson först till förhör wid Urtima Tinget förewarit och skulle nedföras, men på dess egen begäran straxt åter fick komma före att efter dess anmälade få göra ren? bekännelse, har han Groth therunder icke warit utom Tingssalen utan beständigt inne, det ock nämnden nu å nyo besannade. Härefter androg Groth vidare, att han förmenar thet till en god del kunna styrka sanfärdigheten af Anders Hanssons sednare bekännelse wid förra Ransakningen, att efter thet förra eller Urtima Tingets slut och sedan meranämde Anders Hansson blifwit bortförd, har af kronobetjeningen skjedt undersökning på Torpet Kåröd, om han der hade någonting hwaraf ärsättning kunde fås för hwad han stulit, då bland några få dess ringa tilhörigheter, igjenfunnits den ibland de

Sid 259

de flere saker natten till den 26te förledne Junii honom äfwen beröfwade Röda myssa, den han nu ock framwisade och berättade wara förfärdigad af dess hustru och så lika med en annan dylik han hafwer och hustrun jämwäl tilwärvat, att ingen kan twifla det de bägge äro förfärdigade af en hand både Flåssade med Bomullsgarn i kullen och med enahanda märke försedde. Gifwandes Groth therjämte tillkänna, att en swart silkesnäsduk, utaf det samma gång, honom fränstulne gods, har Anders Hanssons moder Karin Hansdoter sedermera framgifwit

och tilstådt honom, den han nu jämwäl sade sig hafwa om halsen, och försäkrade, att om det kunde tillåtas, wille han gjerna å nyo med Ed bekräfta, att then nu förewiste myssa och silkesnäsduk, woro honom med rätta tillhörige och utaf samma saker, som natten till den 26te förledne Junii blefwo genom stöld honom frånöfwade. Och anmärker Groth härwid, att desse igjenfångne saker, ögonskjenligen öfwerensstämma, med Anders Hanssonssons (*Aé: Det står så*) wid Urtima Tinget derom gjorde fria bekännelse, hwarunder han tydeligen upgifwit, att Petter Enhänning då stölden föröfwades, icke lämnat honom mera till delnings af de stulne saker, än förenämde myssa och och (*Aé: Det står 2 gånger*) silkeskläde, hwilka också sluteligen bland dess saker på Kåröd igjenfundne äro.

Kronosakföraren Kronolänsman Hellberg, anmälte härefter, att som han blifwit underrättad, thet nämдемannen Hans Olsson i Bö, warit med wid then af Herr Groth omrörde sidsta visitation på Kåröd, så föranlåtes han, anhålla att bemälte nämдемan måtte förekalas, och edeligen höras öfwer förlåppet derwid. Häröfwer hördes först Anders Hansson, då han sökte neka den förewiste myssan, sägandes sig hafwa haft en annan myssa, det han dock wid tillfrågan på intet sätt kunde wisa.

Och som eljest icke något jäf kunde andragas.

Ny sida

gas emot nämдемannen Hans Olsson i Bö, så före kallades han och framträdde, gick eden och förestältes, att efter dess alltid ådagalagde trowärdighet, sig äfwen härutinnan förhålla, hwarpå han berättade: Att han warit med, och efter befallning af KronoBefallningsmannen Greiffe, hos de anklagade undersökt, hwad tillgång de hade till ärsättning för de stulne saker, då han först infunnit sig på Spoltorpskasen och derifrån begifwit sig till Kåröd under Blomsholm, der Anders Hansson och dess moder uppehållit sig, hwarest ibland någre andre saker en nu framwiste Röda myssan igjenfants, hwilken warit och är densamma, som här företedd blifwit, hwarefter så wäl den, som de andre sakerna fördes till Öfre Ejgst, då Herr Groth bland dem genast igjenkände myssan såsom sig tilhörig, och till bewis derom framtog en annan dylik, med enahanda märke, och så lika den förra, att det tydeligen kunde skönjas att de woro gjorde af en hand, som ock Groth wid samma tillfälle skall sig yttrat, att de bägge woro förfärdigade af dess hustru. Uppå ärhindran gaf wittnet sedermera tillkänna, att Anders Hanssons moder wid förberörde tillfälle framgifwit både myssan och de andre sakerna då hon äfwen framlämnat Anders myssa, sägandes sig icke wilja behålla thet minsta af hwad honom tilhörde. Wet ej mera. Upläst och widkändt.

I anledning häraf tillfrågades sedermera Anders Hansson, om han ännu, på sätt som han föregifwit, kunde påstå att han af Groth till bekännelse warit förmådd? Hårtill kunde han nu icke swara eller sådant påstå.

Widare frågades honom, till hwad ända, han då gjordt den sednare bekännelsen wid Urtima Tinget? Hårtill kunde han ej heller annat swara, än att han då icke förstod bättre. Herr

Sid 261

Herr viceKronoBefallningsmannen Greiffe hade härunder i andra ärender hit ankommit och sig instält, hwarföre han hördes angående förlåppet wid Anders Hanssons första Arresterande, och huruledes han blifwit förmådd, att då gjöra den bekännelse, han wid senare tillfälle gjordt, då herr Befallningsmannen först genom domstolen tillfrågade Anders Hansson, om han kan säga, det herr Befallningsmannen antingen med trug eller list, sökt förleda honom till någon bekännelse? Hårtill swarade Anders Hansson, att sådant har han aldrig sagt och skall ej heller kunna säga.

Bemälte herr Befallningsman förklarade och härefter, att han derwid aldrig annorlunda förhållit sig, än att han wid första Arresterandet efter dess skyldighet förmanat Anders Hansson, att han hos hwilken misstänkt gods fants, skulle genast så upgifwa sanningen, som han den inför Gud och domaren wille bekänna och förswara, då han straxt på samma sätt som i sednare bekännelsen wid Urtima Tinget ärkändt och friwilligt tilstådt, att hafwa fådt silfwerCaffeKannan af Petter Andersson Enhänning.

Den sidstnämde eller Petter Enhänning förhördes ändteligen vidare, men stod ej med alle föreställningar, till annan bekännelse eller utsago, än tillföre att bewakas,

Härefter inlämnade sakföraren Kronolänsman Hellberg, en från Lieutenanten wid Artilleriet och Herr Capitain och Riddaren Bethuns Compagnie i Götheborg Herr Lindeqvist, ankomne skriftelig Requisition under d: 21 sidstl: e dennes, som tillkännagifwer, att Anders Hansson wid samma Compagnie blifwit anwärfd under namn af Haglund samt deri begärtes att han efter sakens slut, åter der måtte inställas. Öfwerlämnandes sakföraren i öfrigt, under förmodan, att ingenting förelupit, som kan ändra, utan fastmera styrka förra Ransakningen, målet till domstolens sluteliga bepröfwande.

Härefter nedfördes de anklagade åter uti Arresten, och sedan domstolen haft råderum, att härom öfwerlägga, ånyo uphämtades och för Rätten inställes, då för dem aflämnades efterföljande utslag

Ny sida

Utslag

Enär, på sätt, som förutgående Ransakning wid handen gifwer, thet sig tilldragit, att the för delactighet med hwarannan uti angifne stölder, anklagade och härstädes förut förehafde Anders Hansson från Torpet Kåröd och den för tjufnads wanart här i orten allmänt beryktade Petter Andersson eller så kallade Enhändningen, ej mindre uti then del, hwari angående them, enligt Urtima TingsRättens protocol härstädes den 15de nästförledne Januarii, behörigen utransakat och then förre af them wärkeligen saker pröfwad warit, än

jämväl i then del, hwaruti the såsom skjäligen misstänckte för delacktighet uti then hos handlanden Dörker på Dahlsland, timade stöld af ett partie silfwer, utaf Wedbo härads låfliga TingsRätt derstädes hit återförwiste, samt genom Konungens Befallningshafwandes försärg i thetta län, här instälde blifwit; Så har TingsRätten icke kunnat undgå, att förenämde personer till nytt förhör efter omständigheterna företaga.

Af Wedbo Härads TingsRätts hit ankomne och den 7de och 10de sidstl. i denna månad, nerstädes håldne protocoll och therwid fogade utslag, inhämtar TingsRätten, att desse Anders Hansson som numera upgifwes under wedernamn af Haglund och Petter Andersson Enhändning ehuru then omförmälte Caffekanna såsom en wärkelig

Sid 263

kelig persedel af samma silfwer och tjufwegods, som der i orten bortstulit blifwit, uti den förres förwar funnits, likväl icke derstädes någonthera kunnat öfwerlygas, om wärkelig del uti then hos Dörker, på hemmanet Strand i samma ort, föröfwade stöld, ej heller något föranledande ljus mot them, wid samma domstol therom kunnat winnas.

Uti thenna del, hwari the förenämde anklagade, att Ransakning therom undergå, till förenämde domstol på Dahlsland rätteligen förwiste warit, inhämtar åter TingsRätten, ett här i orten, therwid i så måtto sig tildragit förgripeligt förläpp, att ej allena äfwanomrörde Caffekanna wärderad till 30 dr silf:rm: eller i slikt fall 10 Rdr Specie, wärkeligen funnits uti Anders Hanssons förwar, hwilket såsom uppenbart, utom all tvekan är. Med förutsättjande häraf, förekommer härwid, att Anders Hansson, då han uti sidstl:e Januarii månad här i orten först blef gripen, på färskt mål, eller förr än han kunde hinna, på illistige undanflychter antingen sig sjelf besinna eller med sin fångesman tala eller öfwerlägga, genast upgifwit Petter Andersson enhändning för thess fångesman thertill, men då han efter någre dagars råderum, härstädes hos Urtima TingsRätten till Ransakning förekommit, har han i början ändra thetta, och i stället utlagt then af hela thet här i orten bekanta tjufweband, mäst wanrycktade Petter Blomberg eller så kallade TjufwePetter, för sin fångesman, och åter sedan han wid

Ny sida

wid Urtima Tinget först undergådt särskilt förhör samt under thet han thereafter uti häradsfångslet nedföras skulle, genast af egen drift begärt nytt företräde, och då sådant honom blifwit utan drögsål lämnat, har han så wäl wisat synbart prof att widkännas sanningen, som ock ändrat dess sednare orichtiga och återtagit dess första utan öfwerlägning gjorde bekännelse, att upgifwa Petter enhändning för dess rätta fångesman till Caffekannan, såsom en persedel af sådant tjufwegods, som här å orten allmänneligen efterlyst warit. Hårtill kommer med närmare styrkande anledning, jämväl thet, att ett Edeligen afhördt wittne, herr Matthias Wilhelm Groth, såsom en här i orten wälfrågad och för trowärdighet känd man, på dess ed tagit, att meranämde Petter enhändning, hade i hemlighet ej allena tilbudit honom samma Caffekanna, som här förewist och hos Anders Hansson funnen warit, utan ock någon tid derefter, för samma wittne sig yttradt, att berörde kanna då mera woro uti den sidstnämdes förwar, ther then ock sluteligen träffades.

Alle desse i thenna del sig uppenbarligen företeende omständigheter, när ock thet therwid i öfwerwägende kommer, att meromförmälte Caffekanna warit utaf sådant Tjufwegods, som här på orten mycket utrychtadt och allmänneligen efterlyst warit, samt då han ej andre fångesmän thertill wisa kunnat, än twänne the mäst wanrychtade

Sid 265

wanrychtade af thet här namnkunnige tjufweband, hwilka en sådan wara omöjeligen efter egen rättskaffens åtkomst kunnat äga, men Anders Hansson ändock sökt dölja och förtiga med them, som wid the mångfaldige under snart Twå års tid härstädes skjedde tjufnads Ransakningar, uti the fläste angifne stölder, stundom mer och stundom mindre namngifne och inwecklade warit; Sådane omständigheter ådagalägga uppenbarligen, att så wäl Anders Hansson wetat thet åftanämde Caffekanna warit stulen, som han af slike för tjufnad wanrychtade fångesmän emottagit, mera att för them dölja och gömma, än att efter thess lösa föregifwande, hwartill härunder, ingen styrkande omständighet sig förewisar, efter något oskyldigt aftal i pant hafwa, som ock samme omständigheter tillkännagifwa, att han, med hwilkenthera af thesse wanrycktade Petter enhändning eller den så kallade TjufwePetter som förut hetat Blomberg, thet än måtte wara, börjat uti handel och delacktighet sig inlåta. I anseende hårtill samt i förmågo af lag 41 Cap: 3 § samt 49 Cap: 1 § alt MissgBn pröfwar TingsR:n honom Anders Hansson i thenna del så saker, att han för meromrörde kanna, såsom för wärkeligt tjufwegods, thet hos honom funnit är men han på intet sätt från sig leda gittadt, alltså tjufsrätt stånda skall, och borde således therföre böta thess Tredubla wärde, men i brist af penningabotum kommer efter warans wärde till 10 rdr räknat, att therföre med kräppen plichta

Ny sida

pllichta.

Beträffande thernäst och uti samma del, then för både tjufnad och list, ej mindre af tidens längd, än af wärkelige omständigheter i andre mål, mera wanrychtade Petter Andersson eller så kallade Enhändningen; Så och ehuru denne, äfwen härutinnan, förut funnits med mer än halfwa skjäl beswärad, har han dock, hwarken wid Urtima Tinget härstädes den 15de nästl. Januarii, wid Wedbo härads TingsRätt på dahl, ej heller wid den sidsta nu här skjedde Ransakning, antingen till egen bekännelse kunnat förmås, icke eller med sådane bewis

kunnat öfwertygas, som emot thess förnekande, kunna fylla, the skjäl och omständigheter, eljest emot honom förekommit, hwadan alltså TingsRätten föränlåtes, uti hwad honom härwid rörer låta på framtiden ankomma, tå thess brått kan uppenbart blifwa, dock att härwid till efterrättelse återopas, TingsRättens utslag wid nästl:e års Höste Ting af den 30de sidsta November, det må han Petter Andersson, icke hädanåt, på denna ort bo eller wistas, utan ehwarest och enär han här i orten vidare träffas, genast gripas och bortföras, under laga answar för then som honom hyser.

Widkommande sedermera, the af Anders Hansson, wid Urtima Tinget härstädes uti sidstl:e Janurii månad, widkände stölder här i orten och Wätte härad på hemmanen Restan och Öfre Ejgst till sammanräknat wärde 176 dr

Sid 269

176 dr 20 ./. srmt eller 29 rdr 21 sr Specie; Så inhämtar TingsRätten af Wedbo härads TingsRätts protocoll och utslag, att äfwen therom therstädes särskilt Ransakat blifwit, hwarwid berörde Anders Hansson sökt tillfälle, att återkalla dess härstädes förut gjorde fria och otwungna bekännelse. Äfwensom Ransakningsprotocollet wid Urtima Rätten här i orten den 15de sidsta Januarii tillkännagifwer, har Anders Hansson, dels af then anledning att en .esk?? af the saker som på Restan blifwit stulne, hos honom funnits, dels att wederbörande målsägande thertill, Olof Andersson då på Restan nu i Bastekärr, för Rätten anmält, thet Anders Hansson gjordt honom anbud af 2 rdr uti förlikning i och för den hos honom föröfwade stöld, låtit öfwertyga sig om samma stöld, och derom till aldeles otwungen bekännelse gådt. Och rörande then sednare stölden på Öfre Ejgst, har Anders Hansson densamma sjelfmant, utom föregångit antingen angifwande eller Ransakning, densamma sjelf angifwit och under då betygad samwetsånger samt destomera fritt och otwungit tydelig= och omständeligen bekänt. Men som tid och omständigheter tillkännagifwa, har han sedermera, och sedan han fådt tillfälle, under resa och annan sammanwaro, med den såsom medbråttslig upgifne Petter Andersson therom vidare samrådas och öfwerlägga, tå han fådt låf, att i detta utransakade mål, wid Wedbo härads TingsRätt nytt förhör undergå, jämwäl sökt neka thenna

Ny sida

bekännelse öfwerilad, förledd, eller med list och twång förmådd blifwit, utan att dermed i alla måtto så tillgådt, än domstolens både förra och sednare witsordägande protocoll och Ransakning innehåller, hwadan och tå then förra fria och otwungna bekännelsen, nu yttermera till dess richtighet blifwit styrckt och trowärdig gjord, ingen anledning är, som antingen deruti eller uti Urtima TingsRns utslag den 15de sidstl:a Januarii hwarigenom Anders Hansson till stölderne på Restan och Öfre Ejgst redan är saker pröfwad, någon ändring wärka kan eller återkallande theraf medgifwa. alttherföre och emedan thet i följe theraf står fast, att han Anders Hansson, lika med then, han till samma stölders föröfwande fölgacktig warit, gjordt sig till tjufnadsbrått, såsom thertill särskilt förwunnen saker och skyldig; Ty och likmätigt 40 Cap: 1 och 2 §§, 41 Cap: 1 och 3 §§ samt 61 Cap:t alt MissgsB:n pröfwar TingsRätten rättwist, att döma honom Anders Hansson lagligen förfallen, att äfwen för the på Restan och Öfre Ejgst begångne merförmålte tjufnader till 29 rdr 21 skil:rs wärde, jämwäl i thenna del tjufsrätt utstå, hwilket han fördenskuлд, således med thet stulnas tredubla wärde umgälla borde, men som han till penningebot oförmögen är; så kommer han i thet stället, efter hela stöldens med först anförde

Sid 271

anförde Caffekanna sammanräknade wärde till 39 rdr 21 skil:r, att plichta med kräppen, så att han Anders Hansson förthy med Fyratio par spö, Try? slag af paret, afstraffas skall. Therefter skall ock bemälte Anders Hansson, uti Skjee soknekyrka ena söndags uppenbara skrift och kyrkoplicht undergå.

Petter Andersson Enhändning återigjen, som ehuru mycket beswärad, icke mera nu än förra gången, härutinnan antingen till egen fri bekännelse eller annan laglig fyllest gällande öfwertygelse bringas kunnat, kommer jämwäl i thenna del, att under framtiden wara stäld, tå thess brått kan uppenbart blifwa.

Kommandes thessutom Anders Hansson, enligt hit ankommen Requisition sedan han thess straff utstådt, att inställas och aflevereras wid ArtillerieBrigaden i Götheborg och thet Compagnie derstädes, hwarwid han icke längesedan tjenst antagit, med anhållan, att icke sedermera therifrån hit åt gräntsorten förpassas eller permitteras.

Sluteligen och i följe af the härmed förknippade omständigheter, samt i anledning af Kongel. Förordningen om straffets skjärpande för tjufwar under den 20de Decembr: 1745:, blifwer thetta utslag och Ransakning, Kongel. May:ts och Riksens Höglåflige Gjötha HåfRätts vidare högrättwisa bepröfwande, härigenom allerödmuikast understäldt. Emedlertid och intill dess högbemälte Kongel:e HåfRätts högrättwisa utlåtande hinner ankomma, komma the anklagade

Ny sida

anklagade, Anders Hansson som nu namngifwes för Haglund och Petter Andersson Enhändning, then förre såsom saker pröfwad, och then sednare såsom mer än med halfwa skjäl beswärad att under säker fängslig bewakning förpassade försändas till Bohus Fästning och ther så länge i fängsligt förwar hållas.

Sid 273

No 167 Länsmän kärar till Anders Trulsson på Långön för obetalt **auktionsinrop** på Holma i november 1782.

Sid 287

No 178 Jonas Ehnebon stämmer person för ett obetalt auktionsinrop på Kleva.

Inteckningsprotokoll

Hessland bild 1840

Kil bild 5590.

gästg. på Vik lånat ut- bild 5610- avskrivet – se sid 23

Sid 361

ST 16 juni i Vik

Sid 371

No 4 Testamente som berör Torgonö och Varp.

Sid 373

No 5 Testamente daterat Hagetorp.

Sid 375

No 7 Om rågången mellan frälsehemmanet Nordby och Skogar i Hogdals sn.

Sid 377

Aé: Om ännu en norsk desertör, som stulit.

N:o 8 Kronolänsmannen Wälackta Anders Hellberg inställer för TingsRätten Deserteuren Hans Halvordsson från Christiania i Norrige, angifwandes emot honom, att sedan Kronolänsmannen i Wätte härad Johan Peter Holmström, hade förpassat honom till Wetteland, har han under vägen derifrån söderåt, natten till den 7de sidstle i denna månad, uti Bonden Christen Hanssons hus på Öfre Semb, ther han tå legat, wid bortgåendet med sig stulit ett par silfwerknäspännen, en gammal Bomulsnäsdud och ett litet garnnysta, hwarföre Christen gådt efter och träffat honom på **Hede Gästgifwaregård**, och ther tagit sakerna från honom anhållandes Kronolänsmannen att bemälte Hans Halvordsson härföre nu måtte företagas till Ransakning och doms undergående. Warandes härwid jämwal närwarande, målsäganden Christen Hansson.

Den tiltalade Deserteuren Hans Halvordsson ifrån Norrige, före kallades i anledning häraf, som wid efterfrågan sade sig wara 26 år gammal medelmåttig till växten och af enfaldigt utseende, skall eljest wara kommen från Bronøes i Norrige, och hade nu ämnat gå till Götheborg att antaga krigstjenst.

Christen Hansson berättar härwid att enär

Aé: Han blev dömd för snatteri till att betala böter men på grund av brist på pengar omvandlades böterna till 3 dagars fängelse. Han skulle efter genomgånet straff avsändas till Landskansliet i Göteborg.

Sid 379

No 9 Mål mellan gården Skär och åbor på Nöddö.

Sid 391

No 16 Berör änkan Anna Andersdr i Holma i Skee och hennes omyndiga barn, vars far hette Olof. Mossemarken nämns.

Omkring sid 415 har bläcket tydligen varit av sämre kvalitet, för texten syns väldigt svagt för flera mal. Dessutom är handstilen ibland svårtolkad.

Sid 421

No 30 Olof Olsson i Hällesmörk stämmer Olof Andersson i Mällegården för att den senare kallat Olof Olssons hustru för **trollkäring**.

Sid 435

No 37 Berör Hessland och **ekar**.

Sid 437

No 38 Berör **Rossö** och **ekar**.

Sid 437 Här kommer åter ett par sidor med svag och svårtolkad skrift.

Sid 467

No 54 Fortsättning betr. mål om **båtbyggesavtal** mellan borgare i Strömstad och båtbyggare på Daftön.

Aé: Bl.a. vittnade gästgivaren på Vik så här:

3tio: Gästgifwaren Christen Nilsson; Wittnar att wid ett tillfälle, Hans Bohman och Jöns Gunnarsson på Daftö kommit till vittnet i dess hus, hwarest then omtvistade Båtehandelen varit på tal, har Jöns Gunnarsson haft den utlåtelse, än om /säger Jöns/ att Bohman kan komma på mig med någon widlöftighet för den försålde Båten hwarpå handelsman Falkman skall swarat, så framt det förriga Contractet stadfästes eller är kraftigt, så skall jag wara dig ansvarig för vidare omkåstnad på den sednare Båten. Wet ej mera. Upläst och widkändt.

Sid 477

No 58 Torparen Fredriksson på Nedre **Eigst** om att hans hustru för många år sedan lämnat honom tillsammans med en norsk överlöpare. Han har begärt att deras äktenskap skall upplösas. Rätten dömer till äktenskapsskillnad med uppmanar honom att fullfölja och få skiljebrev från Consistorium i Göteborg.

Sid 289

No 63 Återkommer mål där kapten **d'Orchimont** stämmer Sven Olsson i **Kebal** för skogsåvärkan samt för en lina mm. Sven infinner sig inte nu heller vid tinget. Kaptenen vill ha ett slut på ärendet och avstår från sitt krav vad gäller skogsåvärkan men kräver ersättning för linan och betalning för en fordran samt ersättning för rättegångskostnader

Kaptenens begäran medgavs av rätten och Olsson blev skyldig betala inte bara linan och fordran utan även böter för att han inte infunnit sig till rätten.

No 64 Kapten **d'Orchimont** stämmer en borgare Kjellin i Strömstad för åverkan på hans skog på Strömsvik, **dvs Norr Kebal**. Man hade tydligen sett honom med en kälke vid en ek i "Åredalen". Ärendet uppsköts.

Sid 497

No 69 Likeledes hade Nils Olsson i Söder Ek instämt **Tegelmästaren Hannibal Lind** på Mjölkeröds **Tegelbruk**, och söker af honom utbekomma någon penninge rest på skiedd wedhandel efter wid domstohlen ingifwen räkning med mera st..? lyder? förbehållandes sid årsättning för rättegångskostnaden.

Men enär detta måhl, uti Parternes närvaro kden honom des Broder Lars Ohlsson i sallen?? och för swaranden Notarien C?: Bernhard? Ek, företogs och kārande ombudet upgie des broders fordran uppå weden Twå Rdr? 40 sk och En Rd 38 skr som sden? för arbetskarlen Daniel länge sedan åtagit sig betala, tills:s 4 Rdr 24 sk, så genmāles therå, uppå swarande sidan, at Hannibal Lind i nästl: Pinges wecka warit i kdens hus och erbudit honom ei mindre de omförmālte 2 Rdr 40 skr än 8 skr i stāmningsspgr, som kden helt och hållit wāgrade emottaga under påstående at likaledes få hwad den förenāmde Daniel warit skyldig, såsom han derpå äfwen kārat, intalandes ombudet, at, utom det

Sid 499

stāmningen ei tydel. innehåller denna skuld, så skall des hufwudman ei kunnat försākra kden at den för Daniel betala emedan han ei ännu wettat för så mycket at sden dertill woro skyldig, dock bestrider icke at framdeles hålla kden derföre skadeslös, hwarföre och i anseende hārtill ombudet yrkar at någon rättegångskostnad ei kden tillāggas mātte.

Å kdesidan påstås åter at Tegelarbetaren redan förledit år ådragit sig skulden hos kden, samt at sden alltså långt för detta åtagit sig den betala warandes det, denne fordran, som, under det ordet med mera i stāmningen, kden ment, ock alltså, så mycket mera yrkas mātte wara under stāmningss påståendet.

Nu som sdeombudet ei förmādt wederlāgga dett honom kdens anförande, han äfwen widgådt des hufwudmans egen skuld såsom till betalning ärbuden; Ty pröfwat TingsRätten skiāligt, at herigenom ālāgga Tegelmästaren Hannibal Lind at, inom en månad, ei mindre betala sin egen än Tegelarbetaren Daniels ātagne giāld? med the fordrade fyra Rdr 2 skgr hwarjemte han i såfatte? omständigheter ei undgå kan at kārandens rättegångskostnad, med skāligen jāmkaade Trettio twā skillingar ārsätta och betala, eller i annat fall för alt sammans laga utmātnings twāng undergå.

Sid 509

No 74-75 Mål som berör bl.a. **Hede gästgivaregård**. *Aé: Svārlāst handstil.*

Sid 513

No 78 Hans Olsson i Hogar tilltalar efter stāmning Mattis Engelbrektsson i **Kihl**, för det han i nästl:e winters förrättadt skråddare arbete hos kden och therunder förskiāmt en dehl klāder, hwarföre skadestāndsārsättning samt Rgskostnad påstås. Hāremot har sden wice wersa genstāmt kden för obefogad lagsökning i det kden redan långt för detta tagit sdens arbete för godt med yrkande af des kostnader åter. desse måhl upropades nu hwarwid och emedan thet tillkännagafs at Parterne å öinse sidor deras påståenden eftergifwit, TingsRätten uppå deras begiāran låter samma förfalla och afstadna.

Sid 521

No 89 Mål, som berör gästgivaren Elias Christensson i **Skålleröd**. Gäller ett förmynderskap.

Sid 527

No 97 Berör Rävö och Lursång. Avsåg något om lösöre i samband med ett dödsfall.

Sid 535

No 98 Berör Rävö, Nöddö och Holma och ett förmynderskap.

Sid 571 Häromkring förekommer mål, där Olof **Kloth** är inblandad. Bl.a. finns ett brev, som han skrivit i juni månad på Vik.

Mål om **auktionsinrop** som ej blivit betalda. Dessutom finns mål, där kyrkoherde kräver betalning av någon åbo.

Sid 599

No 144 Mål som avser **gästgivaren Olof Johansson i Hede**. Hade med rusthållet att göra.

Sid 603 Flera mål avser obetalda **auktionsinrop**.

Sid 605

No 152 Om **olaga brännvinsförsäljning** i Tanum.

Sid 629 *Aé: Följande text är något svårförståelig, men svaranden Christen Andersson måste ha anlitat länsman Holmström som sitt ombud.*

No 165 Efter stämning fordrar Commissarien och Kronolänsmannen Wälbetrode Magnus Berggren **Christen Andersson i Hogar** Tolf Rd 16 skr 9 rst obetalt auktionsinrop på Östby den 17 nästl. Marti tillika med ränta 14 dagar efter auction och En Rdr uti Expenser. Och emedan wid målets uprop, kronolänsman Wälaktad Johan P. Holmström skulden erkänner, Ty åläggas den sden till betalning wid anfordran tillika med ränta 6 procent från förfallotiden och 40 skr uti expenser till undwikande af utmätning.

Sid 637 *Aé: Stölder- samband med Tjuv-Halvords gäng.*

Jag lägger inte ner större ansträngning på tolkningen av vissa orter, som jag inte känner till.

No 169 Efter föregångit anmälände och uppå Rättens tillsägelse, instälte härefter Kronolänsmannen Wälactad Anders Hellberg enligt herr KrBefm:n honom meddelte ordres den såsom misstänkt för begången tjufnad, wid sidstl:e WinterTing härstädes förut förehafde **Petter Andersson Enhänning** men hwilken då han jämte **Anders Hansson Haglund** härstädes Ransakning undergådt, och de enligt TingsRättens Utslag af den 9. förledne Martii, som i anseende till de mot dem då angifne tjufnaders grofwa beskaffenhet blifwit Kongel. May:ttis och Riksens höglåfl:e Gjötha HåfRätts vidare högrättswisa bepröfwande understäldt skulle emedlertid till Bohus Fästning afföras att der så länge i förwar hållas, bägge funnit tillfälle wid hemmanet Långewall i Sunnerwiken och Swarteborgs sockn, från fångeförarne att på flyckten undankomma, tagandes vägen tillbaka norrråt, och förmenas därunder hafwa begådt the, natten emillan den 1sta och 2dra nästl:e April, på hemmanen Stora Arendahl och Knemb, wid samma tid som deras afwikande skjedt, timade inbrätsstölder af så wäl contante penningar, som klädespersedlar och matwaror Berättandes Kronolänsmannen, att Anders Hansson Haglund såsom rychte

Sid 639

rychte går skall hafwa öfwerkommit till Norrige och efter berättelse wäl hållit sig wid gränsen? dock likwäl altsedermåra icke ärtappas kunnat, men den närwarande Petter Andersson Enhänning, har den 18de sidstl:e Maji blifwit träffad på Torpet Mesan? under Stora Wässby, ther arresterad och till Bohus Fästning afförd, hwarfrån han i desse dagar lifwit hitsänd. Anhållandes närwarande sakföraren Kronolänsman Hellberg, i följe theraf att then nu instälde Petter Andersson Enhänning, måtte med stöd af förberörde anledningar, till Ransakning företagas.

Then anklagade och instälde Petter Andersson Enhänning förekallades derföre, med hwilken noga och alfwarligen undersöktes, om förlåppet då han på flychten kommit. Men härom kunde med alle föreställningar ej annat beskjed af honom winnas, än att han smugit sig från Wacktkarlarne dem han dock sade sig icke kunna namngifwa, sedan de woro hemma i Sunnerwikan, wid hemmanet Långewall och sprungit till skogs ther han gjömt sig. Föregifwandes på tillfrågan at derwid hoo fölljacketig Haglund genast skilgts sig ifrån honom och tagit annor wäg åt gränsen.

Kronolänsman Hellberg gaf härwid tillkänna, att efter den underrättelse han fädt, skall then anklagade jämte en annan karl, som förmenas hafwa warit Anders Hansson Haglund, Tredje natten efter thet, the sluppit löse eller nästa natt sedan stölderne sig hade tildragit i Arendahl och Knemb, hwilket således tros hafwa warit natten emillan den 2dra och 3dje sidstl:e April, blifwit sedde wid WettelandsBro, ther i anledning af rychtet om förenämde stölder, herr Befallningsmannen Greiffe låtit utställa Wacktkarlar, som skulle efterspana och fasttaga them, men som the förhastigt blifwit Wacktkarlarne warse, så hafwa the kastat tjufwebörden på Wettlanda äng och sprungit sig till räddning.

Tå härom med Petter Andersson Enhänning undersöktes, nekade han härtill i högsta måttan, föregifwandes att han så mycket mindre wid nyssförmälte tid kunnat wara wid WettelandsBro, som han wid afwikandet, genast tagit vägen från Långewall genom Bullarens härad till Norrige intill dess han i sidstl:e Maji månad gådt hit öfwer och kunde Petter Andersson med de tjenligaste föreställningar icke till någon annan

bekännelse förmås, utan påstod att the, som wid förber:de tillfälle sagt sig hafwa sedt honom, känt aldeles orätt.
Sakföraren
Ny sida

Sakföraren Kronolänsman Hellberg, inlämnade härefter ej allena Konungens Befallningshafwandes i Götheborg tryckte allmänna kundgörelse af d: 17de förledne April, enligt hwilken så wäl Anders Hansson Haglund, som den nu instälde Petter Andersson Enhänning allmännel:n blifwit efterlyste såsom för äfwanförmälte stölder misstänkte, och ingaf bem:te Kronolänsman therjämte Konungens Befallningshafwandes Öpne skriftelige Ordres af den 16de i nästl:e Junii månad om den sednares afföran= och inställande härstädes, utan och upwisade han twänne skriftelige Förteckningar öfwer meromrörde stölder, af hwilka then förra innehölt, att Hans Andersson i Stora Arendal, wid samma tillfälle förlorat waror för 32 skil:rs wärde, och änkan Margreta i Knemb samt Nils derstädes, den förra för 13 sk:r, och den sednare för 11 sk:r tilhopa 1 Rdr 8 sk:r Sp:, hwilka saker den 20de sidstl:e Junii alla blifwit sine förenämde ägare återstälde. Innehållandes den sednare Förteckningen åtskillige qwinsklädespersedlar, dock utan något åsatt wärde, hwilka wid arresterandet blifwit fundne uti Petter Enhännings förwar samt då insatte hos KronoRättaren Anders Andersson wid WettlandaBro. Desse handlingar blefwo alla i Rätten upläste och Exhiberade.

I anledning häraf, företog sig TingsRätten att närmare med den anklagade undersöka, till hwilken ända han med de kraftigaste föreställningar förmanades att tala och bekänna sanningen; Men sådant oackadt förblef han ändock beständigt derwid att neka, thet han wiste något om förberörde stölder, eller deruti ägde någon del, åberopandes sig nu likasom förut, att han wid den omrörde tiden desto mindre kunnat wara antingen wid Arendahl eller Knemb, som han genast tagit vägen från Långewall, genom Bullaren och till norska gräntsen, och något annat utlåtande, kunde icke af honom ärhållas.

Wid efterfrågan om någre skjäl och uplysningar mot den anklagade woro att tilgå, gaf Kronolänsman Hellberg tilkänna, att han låtit inkalla ägarne till de stulne sakerne samt dessutom att såsom wittnen höras, Pigan Helena Andersdr
Sid 641

Andersdoter på Öfre Knemb KronoRättaren Anders Andersson wid WettlandaBro.

Af de förenämde före kallades sedermera målsäganderne, då sig instälde, i stället för Hans Andersson i Arendahl som berättades wara sjuk, dess son Wettle Hansson derstädes, men änkan Margreta Andersdr och Nils Olsson i Knemb woro personligen närwarande, hwilka hwar för sig särskilt hördes i följande ordning:

1mo: Wettle Hansson från Arendahl: Tillkännagifwer på dess Faders wägnar, att natten näst efter den 1sta April, hade af tjufwar hwilka icke kunde wara andre, än Petter Enhänning och Anders Hansson Haglund, som dagarne nyssförut warit der då de fördes söderåt, Fönstret blifwit utbrutit till en kåfwe eller utkammare, som war så belägen, att han wände ifrån stugan, hwarinnanføre på ett der närstående bord alla de uti Konungens Befallningshafwandes kundgjörelse omrörde saker legat, utom pengarne som warit förwarade på en hylla öfwer Fönstret, hwilka tillhördt Wettle som hwad de hwita beträffar, dock icke så noga kan upgifwa beläppet deraf, kläderne woro Pigan i huset Helena Hansdr tillhörige, men sjortan och Lintyget woro Fadrens och modrens. Läggandes Wettle Hansson härtill, att sedan det blifwit bekant, huruledes Petter Enhänning och Anders Hansson Haglund, just wid samma tid hade rymt från Fångeförarne i Sunnerwiken, och de således genast troddes hafwa begådt desse stölder, har han utan drögs mål begifwit sig till Wettlanda och af herr Befallningsmannen begärt anstalt wid Bron derstädes såsom deras wanliga wäg, att gripa dem, hwarpå straxt wacktkarlar utsattes, som wid Broen skulle taga wara på dem, hwilka så wäl som Wettle följande natt blefwo warse twänne karlar framkomma, den ene närmast bron, den han grant igenkände för Enhänningen både på wäxt och klädnad, helst han då hade samma kläder som nu eller grön tröja Blå wäst och stöflar, det han säger sig med Ed kunna intyga om thet woro tillåtit, skolandes Rättaren Anders Andersson wid Bron då äfwen hafwa warit tilstädes. Har ej mera att wid handen gifwa.

2do: Nils Olsson i Knemb: upgifwer, att honom blifwit fränstulit wid samma tid, 2 stn Fårelär, 1 Isterknippe, et halft

Ny sida

ett halft swinehufwud och en Juhlekaka, men har sig eljest ingenting om förläppet bekant, vidare än att ingen misstanka upkommit mot någon annan än Enhänningen och Anders Hansson.

3tio Änkan Margreta Andersdoter i Knemb: Upgifwer sin förlust af Twå Fläskeskinkor utaf en Gris och ett Fårelär, wet eljest ingenting vidare till uplysning härom, än att så wäl hennes, som Nils Olssons Broder blifwit upbrutne samma natt som stölden skjedd i Arendahl, säger therhos jämwäl att ingen annan härföre warit misstänkt än Enhänningen och Anders Hansson Haglund.

De anmälte och närwarande wittnen Helena Andersdoter från Öfwer Knemb och KronoRättaren Anders Andersson före kallades härefter, hwilka ojäfwade gingo Eden och warnade hwar för sig berättade som följer:

1mo: Helena Andersdoter: Tillkännagifwer, att samma natt som stölden timade på Arendahl, har hon, som helt sent på aftonen hemkommit från qwarn, blifwit warse twänne karlar wid grannens sädesBo, hwilket kom henne

underligt före och således wille hafwa ögat efter dem för att se hwad de togo sig före, då hon omsider längre ut på natten, närmare blef dem warse, och nu tycker sig igenkänna Petter Enhänning för den ena af dem sedan han då så wäl som nu war klädd i grön tröja, skolandes runnet utanför grannens Bod, då redan warit upbrutit och syntes den ena hafwa ett stort hwitt knyte under armen och den andre penningar uti en näsduk, det wittnet förmärkte af klingandet. Men ther hafwa the två icke kunnat komma åt någonting sedan the blefwo henne warse, utan gingo straxt derifrån till NedreKnemb ther stölden skjedde, dock wille de ej låta sig märka att the fådt se henne, men hade likwäl många underliga miner och grimaser på sig wid förbigåendet. Wet ej mera. Upläst och widkändt.

2do KronoRättaren Anders Andersson: Wittnar att då han war i begrpp att hafwa wackt wid Broen och han derunder en gång war ingången uti sin nära derwid belägne stuga, har drängen Wettle Hansson hastigt kommit in och påstådt, att han hörde någre komma på landswägen.

Sid 643

wägen, hwarföre the båda gingo ut, då en i det samma kom och hutade sig fram öfwer diket, men två thenne blef them warse och tillfrågades hwem han war, kastade han sig om och sprang åt skogs, kunnandes wittnet taga på sin Ed, att thenne hade stöflar och grön tröja, men för öfrigt war thet mörkt, att han ej kunde igenkänna sjelfwa personen. Flera kunde wittnet då icke se i följe, men om mårgonen har spår synts efter twänne tillsammans, då ock ett hwitt knyte funnits wid wägen, på det ställe der den ena karlen natten förut blifwit sedd och sprungit öfwer, uti hwilket knyte de stulne persedlar lågo, och troddes då tjufwarne om natten förmärkte fålck, af dem i häpenhet wara efterlämnat. Wet ej mera. Upläst och widkändt.

Den anklagade Petter Andersson Enhänning, före kallades åter, och under många kraftige föreställningar om the synbare misstankar, som nu emot honom woro förebragte, häröfwer vidare hördes: Men förblef icke desto mindre wid dess förra förnekande och stod ej till närmare bekännelse än förut, att förmås, påståendes att de som trodt sig om natten hafwa sedt honom wid WettlandaBro, så mycket mer kändt orätt, som han tagit en helt annan wäg från Långewall genom Bullaren. Och hwad the på sednare Förteckningen såsom misstänkte upförde klädespersedlar angår, så påstår han, att desse skola wara dess hustrus rättmätiga kläder, hwartill ingen annan ägare skall finnas.

På tillfrågan om någre uplysande skjäl kunde upgifwas, att wid denna Ransakning yttermera nyttjas, gaf sakföraren tillkänna, att han härunder blifwit underrättad om en dräng benämd Anders Olsson på Wettlanda, som härwid äfwen skall kunna gifwa någon uplysning, till hwars inkallande, han om råderum anhölt. Och som härefter middagstiden war för handen, så tilsades Kronolänsman Hellberg, att foga säker anstalt det bemålte Anders Olsson, i eftermiddag till afhörande införscaffas.

Efter Middagen

Uppå sakföraren Kronolänsman Hellbergs anmälan, att den i förmiddags återopade drängen

Ny sida

gen Anders Olsson från Wettlanda, nu woro närwarande, fullfölldes åter med Ransakningen mot Petter Andersson Enhänning, hwilken utur Arresten uphämtades, då förenämde Anders Olsson före kallades, ojäfwig befants, gick Eden och wittnade: Att han warit med wid WettlandaBro, att wackta efter the angifne tjufwar, då han wid midnattstid först blef warse twänne komma gåendes, af hwilka den ene gick förut, men den andre sedermera stack sig undan, hwar på wittnet talade till den som syntes och bad honom stå medan han skjöt honom, då denne böjde sig öfwer wägen dragandes sig neder i diket och således kom undan, dock kunde wittnet ej se hwad kläder, han hade på sig, men tog honom likwäl för Petter Enhänning efter högra handen slängde på honom, skolandes wittnet då icke sedt något bylte, som likwäl fants andra dagen om mårgonen, och säger wittnet att thet om natten warit så mörkt, att han icke rätteligen kunnat urskilja något. Wet ej mera. Upläst och widkändt.

Enär TingsRätten, med flere frågor och alfwarsame föreställningar, än vidare sökte förmå Petter Andersson Enhänning till bekännelse, framhårdade han ändock uti beständigt förnekande; städse ther på yrkande, att han så mycket mindre kunde hafwa del i the nu omförmålte stölder, som han wid den omrörde tiden tagit wägen genom Bullaren och icke förbi WettlandaBro, så att hwem ther blifwit sedd, efter hans påstående, wisseligen warit någon annan.

Som sakföraren härefter icke kunde upgifwa någre flere skjäl och anledningar, så tog Tings Rätten hwad nu förekommit, uti öfwerwägande och afsade theröfwer följande

Utslag

Ehuruwäl utom thet allmänna ryckte för tjufnadswanart, then anklagade Petter Andersson Enhänning, här å orten tid efter annan sig åsamkat och att han jämwäl en gång såsom saker blifwit fäld, wid föregående Ransakning äfwen sådane anledningar sig yppat, som honom med skjälige misstankar för the angifne och åtalade stölder belasta; Så finnes han dock icke wara å bar gjärning

Sid 645

gjärning träffad, eller att någon af the afhörde sedt honom uti sjelfwa gjärningen så att thet för bewist kan antagas, att thet wärkeligen warit han, ej heller äro någre af the nu upgifne tjufwesaker uti thess egit förwar fundne, hwadan alltså och fastän han för slike förgripelser, nog wanrycktad är, nu likwäl icke sådane skjäl för handen äro, som emot dess beständiga förnekande honom om gjärningen kunna öfwertyga. I ansende härtill och

tå ingen efter lag utom bewis och egen bekännelse kan saker pröfwat och till straff fällas, men ändock the nu emot honom förebragte anledning för mer än halfwa skjäl äro att ackta, föranlåtes att therföre TingsR:n nu likasom förut med stöd af 17 Cap: 32 § RgBn, äfwen härutinnan att med honom låta på tiden ankomma, tå thess brått och wanart kan uppenbar blifwa. Skolandes likwäl han Petter Enhänning, såsom känd för en, af thet, här å orten mycket berycktade tjufwband, wara förbuden, enl:t TingsRns förra utslag wid hösteTinget den 30 sidstl:e Novembr, att på något ställe i denna gräntseort wistas och bo, äfwensom det enhwar härstädes alfwarligen förbjudes, att honom någon längre eller kortare tid hysa och härbärgera och sådant wid thet alfvarsama straff som lagen för missgärningsmäns hysan= och döljande utsätter.

I öfrigt kommer meranämde Petter Andersson Enhänning att förpassas och genast afföras till Bohus Fästning, och ther så länge i förwar hållas, intill dess Kongel. May:ts och Riksens höglåfl:e Gjötha HåfRätts utlåtande hinner ankomma, öfwer thet till thess vidare högrättswisa pröfning understälte och så wäl mot denne, som Anders Hansson Haglund, wid nästledne winterTing förut meddelte utslag.

Sluteligen tillkommer thet Herr KronoBefallningsmannen Greiffe, att thetom foga säker anstalt thet then förrymde och förut för tjufnadsbrått egenteligen dömde Anders Hansson Haglund, på alt sätt noga efterspanas, och ther han ärtappas, genast fasttagas och hitföras, på thet han i sådant fall till ytterligare Ransakning ofördröjeligen befordras må, hålst thenna Ransakning thess förinnan såsom ännu? ei fullständig till Högl. Kongel. HåfRn ther målet genom underställning förut anhängigt är, ej tills vidare insändas kan.

Sid 701

HT 18 nov i Vik

Sid 727

No 12 Tycks stå något om Öster **Hämnen**. Bedröflig handstil.

Sid 729

No 14 Berör Saltön, Tjärnö sn. Testamente.
Härefter förekommer många mål som avser testamenten.

Sid 741

No 27 Mål, där Hans Olsson i Hogår i Lur stäms.

Sid 767

No 38 **Trefalt hor.** Berör boende på Budalen under Mardal.

Sid 789

No 46 Berör Kloppe under Hessland i Lur.

Sid 791

No 48 Det kan stå **Hämnen** bland annat här.

Sid 805

No 52 Berör gården **Hede** i Tanum. Tilltalade var Hans Olsson och hans son Olof Hansson. Gällde försäljning av **brännvin**.

Sid 807

No 53 Om ved som tagits. Personer borta på **sillfiske**. Gårdar på Torbal och Kalvö samt Hogarheden nämns.

Sid 821

Aé: Avser Norr Kebal.

No 61 Thet af Capitainen Wälborne Herr Wilhelm Albrecht von **Orchimont** enligt No 64 i sidstledne

Sid 823

ne sommarTings dombok, då instämde men till theta Ting och innewarande Rättegångsdag upskutne mål, emot Petter Andersson Kjellin i Strömstad, then Herr Capitainen anklagar för åwärkan i dess skog wid **Strömsvik**, ther han huggit och till staden hemkördt Ekegren, upropades nu, tå kåranden Herr Capitain von Orchimont sig infant genom Ombud vicehärads höfdingen Wälb:ne Hr. Olof Greiffenschultz efter Fullmackt, men swaranden Kjellin instälte sig icke, utan lät genom Notarien Herr Peter Anton Kollberg från Strömstad, till Rätten ingifwa en skriftelig inlaga, theruti han anförer såsom förfall, dess bortowarelse wid påstående sillefiske, hwarunder han skall såsom Båtskjeppare antagit Herr Handelsmannen Christmans Båt att föra, och förthy om upskof till nästa Ting anhåller.

KårandeOmbudet bestrider det sökte upskofwet, anmälandes att dess hufwudman, som sjelf är af opasselighet hindrad att här tillstädeskomma, låtit nu inställa det wid förra Tinget uteblefne wittnet Hans Björnsson, hwilket såsom närwarande han anhölt måtte afhördt blifwa, som bewiljades, och före kallades i anledning theraf bemålte Hans Björnsson, som ojäfwad gick eden och warnad wittnade: Att ha warit i följe med Olof Häger sidstledne Winter och tillika med honom sedt att Kjellin ifrån En Ek uti Orrewik sunnan för Strömsvik, dragit en nyhuggen Ekegren om En alns tjäcklek, och lagt uppå sin kjälke, men om Kjellin sjelf hade huggit grenen af Eken, det säger wittnet sig icke hafwa sedt eller thet wet. Upläst och widkändt.

KårandeOmbudet påstod härefter, att som

Ny sida

som Twänne wittnen numera fulltygat, att swaranden den åkärade åwärkan wärkeligen begådt, det måtte han derføre enligt lag plichtfällas och åläggas årsätta dess hufwudman sine Rättegångskåstnader minst med Fyra Riksdahl:r för förra och detta Ting samt till wittnen.

TingsRätten stadnade häröfwer uti följande

Utslag

Då swaranden Kjellin nu äfwen sökt sig undandraga det af honom äskade genmäle och ansvar, men han likwäl denna gången sig ursäctadt med föreburit förfall; Så finner TingsRätten skjälighet, honom för böter nu att förskona, men emedan uppå ett så beskaffat förfall, nu wid andra Tinget, icke kan afseende göras, Ty företager sig TingsRätten, uppå the af kåranden företedde skjäl målet till sluteligt utlåtande. Nu och alldenstund, ett wid detta Ting edeligen afhördt wittne Hans Björnsson, tydeligen med Olof Hägers wid förra Tinget aflämnade intygande instämt; Fördenskuld kan TingsRätten icke till Parternes fördublade kåstnad tillåta, att målet längre får på tiden ankomma, utan för bewist antager, thet har han Petter Andersson Kjellin, från Herr Capitain von Orchimonts mark Orrewik wid thess hemman Strömsvik, tagit och med en dragkjälka bortfördt En Ekegren, hwilken dock icke wisat är om Kjellin densamma sjelf från trädet afhuggit, hwarføre han således i förmågo af 10 Cap: 5 § BBn såsom

Sid 825

såsom för full mansbörd, skall plichta sine Fyra skillingar till Treskiftes, samt med andre Fyra skillingar årsätta Herr Capitainen thet tagnas värde, börandes han Kjellin, jämwäl uprätta Herr Capitainens kåstnad wid twänne Ting med skjäligen jämkade Twå Riksdahl:r hwaraf Herr Capitainen sjelf förnöjer sine wittnen.

Sid 85

No 69 Mål, där makarna gästgivare Elias Christensson i **Skälleröd** och hh blir stämda av en dragon för att de skurit sönder en överrock som han lämnat till dem som pant. Dragonen tog tillbaka sin stämning.

Sid 835

No 70 En änka Märta Ifwarsdotter på Nedre **Eigst** blir kräwd på att betala sin avlidne man Olof Christenssons skuld till en skraddare.

Sid 843

No 83 Emot afl. **Swen Tranbergs** samtel. arftagare Oluf Anundsson i Nösteröd, Christen Andersson i **Norrhogar**, Enkan Märta Swensdr i Hede samt Ingrid Swensdr i Öfre Nösteröd hade, å stärbhusets efter afl. Borgaren Hans Bohman i Strömstad wägnar des Enka Madame Johanne Bohman, utwärkat stämning, likmätigt hwilken påstås at sderne måtte åläggas till stärbhus betala sexton Rdr 32 sk specie med laga ränta, hwarå stärbhuset skall innehafwa afl. Swen Tranbergs skriftelige förbindelse, så wäl som dessutom? årsätta kden Rättegångskostnad, Men wid uprop af detta måhl förekom och ärmälte förra stadsNotarien herr Peter Anton? Kollberg för kden at thes swåger Borgaren Ertman Strömberg, såsom stärbhusets syssloman skall afrest söder åt på sillfisket, och som

Sid 845

han före des afresa icke aflämnat blandt flere handlingar äfwen den forskrifning?, som i förewarande måhl wisar stärbhusets fordran i anseende dertill at han trodt i god tid före Tinget återkomma men hwartill motwind nu hindrat honom, så anhåller kden at med detta måhl måtte få anstå till någon dag under Tinget, då han inom des förmodar at berörde des swåger emedlertid skulle hemkoma.

Sderne som äro tillstädas genom Oluf Anundsson och Christen Andersson anföra, at de wice wersa stämt Madam? Bohman för obefogad lagsökning, såsom 2ne skiften redan efter Sven Tranberg och des hustru för sig gådt, utan at någon fordran af Bohman ska huset? thär anmält blifwit. I öfrigt påstå de, i owisshet om Strombergs återkomst under Tinget, ei kunna härstädas uppehålla sig och afbida målets åter företagande, utan anhålla at nu warda tillagde deras kostnader och om ei målet afgiöras kan, då anstå till annat Ting; Och som kdeombudet äfwen begaf sig thärtill, Ty och wid så fatte omständigheter uppskiutes denna sak till nästa Winter Ting och 4de dagen, då det ei mindre skall åligga kden at med sine skiäl och bewis försedd wara antingen sielf eller genom ombud förekomma, om hon saken fullföllga will, än sderne at wid 2 Rdr wite äfwen tillstädas wara, hwilket till efterrättelse länder, och at TingsRätten om den påstādde sdernes kostnad wid Rättegångens slut sig lagligen yttra will.

Aé: Madame Bohman stämmer i nästa mål ytterligare någon för fordran, som hennes avlidne man haft mót ytterligare en person

Sid 849

No 87 Hans Olsson i Hogar i Lur stämmer person på Torbal för en taga. Även mål nr 88 och 91 gäller en stämning från Hans Olsson.

Sid 867

No 100 Vice häradshövding Greiffenschultz önskar lösa in delar av frälsehemmanet Böö från Olof Nilsson på Älgö och Jöns Olsson i Bö.

Sid 875

No 101 Olof Anundsson i Öfre Nösteröd förekommer i samband med ett förmynderskap. Släktingar på flera gårdar i Hogdal omnämns.

Sid 883 *ÅE: Avser DisGen nr 1584 Anders Trulsson (1725-1804) Anders var 58 år gammal.*

No 104 **Anders Trulsson på Långön** är inkallad till rätten av befallningsman för att genmäla och **ansvara för en otidighet**. Hade samband med komminister Lomberg i Engalseröd. Anders hade bett komministern om förlåtelse och komministern avstod från målet men det blev föremål för stämning- se nästa.

Sid 883

den 22 nov. 1783

ÅE: Skrivet med den "bedrövlige" handstilen.

No 105 KronoBefallningsmannen Herr Anders Magnus Greijffe hade anmält ock ärhållit stämning uppå **Anders Trulsson ifrån Långön**, tilltalandes honom för uti Skie kyrkia föröfwat buller, då han en söndag i nästl. höst thår warit och Gudstiensten bewistadt, hwarföre ei mindre **ansvar för sielfwa Kyrkio Bullret, än thet derigenom tillika begågne sabats brott** å sden påstås. Warandes till wittne äfwen inkallade Klockaren Pehr Ryberg Kyrkiowaktaren Anders Ohlsson under Skiär, och Oluf Trulsson i Hielmstad.

Uti detta måhl förekom äfwen å Herr Befallningsmannens wägnar enligt redan upwist ordresbref, Kronolänsmannen Wälaktad Anders Hellberg, Och Anders Trulsson war jemwäl närwarande, hwilken uppå tillfrågan härom påstår sig ei hafwa giordt något buller uti Skie Kyrkia, utan skall dermed så hafwa tillgådt, at han blifwit **tung? och fallit i sömn hwarunder, som andra sagt honom han skall nämt de orden: det är en swin Päls Anders Jonsson**, men hwaröf/wer/ han tillika efter upwaknandet blef så häpen och orolig, at de som warit tillstädes deraf nogsam kunde finna at det sådant ei med upsåt skiedt af honom

Sid 885

Kronolänsman Hellberg anhåller om the åberopade och närwarande wittnens edel. afhörande, som alltså före kallades och ojäfwade lämnade gick Eden samt förmante wittnade .

1o Kl. Pehr Ryberg: säger sig ei hafwa hört minsta buller i Kyrkian eller annars wet något i saken.

2o Kyrkwaktaren Anders Ohlsson at samma söndag, som det skall skiedt hwarföre Anders Trulsson nu tilltalas, har han suttit lutande sig med hufwudet och armarna på stohlräcket, och syntes som han slumrat hwarunder de omförmälte orden yttrades utan at vidare buller skiedde, hafwandes andre wittnet Anders Trulsson såsom honom närmast stött på honom, da han i det samma utlät sig: Gud hielpe oss, gammalt folk kunna ock fela.

3o Oluf Trulsson, som suttit i samma stohl med Anders Trulsson och hörde lika ord eller: du är en swinpels Anders Jonsson, men säger at Anders Trulsson icke wäl upwaknat, för än han utlät sig **Gud hielpe oss, gammalt folk kunna ock fela**. Wittnesmåhlen uplästes och årkändes.

Anders Trulsson inlämnar härefter attest utgifwen af Oluf Swensson i Öfre Sohlberg under förl. gårdag af lika innehåll med de twenne sidst afhörde wittnen eller at Anders Trulsson bedt Gud hielpa sig för sitt fehl och warit mycket oroad och ångerfull öfwer tillfallet.

TingsRn efterfrågade här på, om den af Anders Trulsson omnämde Anders Jonsson war honom nära i Kyrkan ? thärtill af wittnen sdes ney och at ingen Anders Jonsson fants thår, utan skall det wara bewis derpå at skiedt i sömnen som han hafwit en sådan utlåtelse.

Kronolänsman Hellberg påstår at Anders Trulsson som icke des mindre giordt oliud i kyrkan måtte ansvara?

Ny sida

en sådan thes förbrytelse, hwaremot Anders Trulsson yrkar sin oskuld anhållandes om befrielse.

Utslag

Som all sak bör mötas efter upsåtet, Och de afhörde wittnen tydeligen utsagdt, at de af Anders Trulsson fälte ord, som likwäl i Kyrkan intet buller giordt, tilldragit sig under och med det samma han blifwit tung? och råkat at falla i sömn, hwilket senare wäl icke är tillåteligt, men uppå en gammal och åldrig man snart falla kan. Althärföre och då för öfrigt Anders Trulssons förhållande genast efter händelsen dymedelst han anropat Gud och bedt om de gl:s hielp, det wittnen äfwen bestyrkt, nogsamt wisar, at then utlåtelse han hafwit icke skiedt med hans willja och wetenskap? pröfwar TingsRätten, wid öfwerwägan af 10 och 12 Domare Reglan? wättwist, at Anders Trulsson ifrån ansvar i denna sak befria dock han? åtwarnas? at hadanefter med mera andagt ock upmärksamhet än nu skiedt bewista Gudstiensten än at han låter slumeraktighet få hos sig taga öfwerhanden, hket i sådan händelse ei kan oftare befria honom ifrån straff.

Sid 897

No 110 Mål mellan kapten d'Orchimont och åbon Anders Andersson i Elofseröd ang. den senares avsikt att upprätta en **sågkvarn** vid Långvalls bron.

Sid 927

No 122

Sid 923

Till TingsRätten inlämnades en så lydande skriftelig inlaga:

~~Wälborne Herr Lagman~~

~~så ock~~

~~Wällofl. Härads Tings Rätt~~!

S:T: Till TingsRätten

I anledning af en til Wällofl. härads Tings Rätten, af min framledne swärFader **Swen Tranberg** ingifne skrift, dat: d. 6. Junii 1774 angående dess måg Nils Rasmussen och des dotter Ingrid Tranbergs förslösande, af den sidstnemdas Möderne arf, samt huru med denna dess dotters Fäderne arf efter hans död framdeles skulle förhållas, hwilcken ansökning med Wällofl. Härads Tings Rättens bifall och

Sid 925

Och påskrift af d. 25 i samma månad Laga Kraft wunnit.

Fördristar iag mig uti diupast ödmiukhet hos Wällofl. Härads Tings Rätten föredraga huru thermed är beskaffat och tilgångit, at sedan desse ägta folck bekommit af dess Fader och swärfader Swen Tranberg anseelig Möderne arf, hwilcken genom en oförsiktig och wårdslös hushåldning är worden förlorat, har bemelte Sven Tranberg som ock war min nu ägande hustrus Fader, giord sådan Disposition (*Aé: Det står så*), at denne hans måg och dotter Ingrid icke skola få lyfta sin Fäderne arf, hwilcken ock efter hans död för 6 år tillbaka blewit i säkra händer satt, förmedelst, at the från ägtenskapet friwilleligen sig sielfwa åtskildt, emedan ingen af them, kan then andra försörja, hwar öfwer the råkat uti största Fattigdom och the äro barnlöse och ingen har at försörja; Förstår eller iocke sin arfwedel at skiöta som bestiger sig til ungefärl:n Femtio Riksdahl:r Specie ock som iag för henne dragit en öm och Faderlig försorg med kläder och föda, samt nödig omwårdnad som allmän kunnogt är, at iag och min K: hustru uti hennes ussla tilstånd har befriat henne ifrån Tiggarestafwen och fler påföljande olägenheter; Altså är min ödmiukaste anhållan hos Wällofl. Härads Tings Rätten om bistånd, at iag til någon del af samma börda kunde blifwa lättadt uti följande måhl.

Att som hon besynnerligen i 3 hela år städse warit uti mitt hus, måtte ther-

Ny sida

Therföre af hennes Fäderne arf bekomma någon ärsättning så mycket som Wällofl. Härads Tings Rätten täckes mig skiäligen tillägga, och om hon skulle längre hos mig förblifwa, at iag då årligen af bemelte hennes arf kunde bekomma något til hennes underhåld eller ock gunst Rättwist blifwa tillåtit at få lyfta meranemde hennes Fäderne arf som står, utom börd och i främmande händer, henne til Ingen nytta. Hwaremot iag och min K: hustru, hennes syster, försäkrar försörja henne til dödédagen och Christel:n beledsaga til grafwa (*Aé: Det står så*), ock skulle Gud behaga oss begge före henne hädankalla, som ock äro barnlösa, skal hon af wår ägendom hafwa sitt uppehälle under laga Förmyndare så länge hon lefwer.

Ock så wida icke något af desse wilkor skulle äga rum, anhålles i lika ödmiukhet, at iag ock min K: hustru ifrån denna ussling som sig sielf ey kan skiöta, måtte Rättwisel:n blifwa fri och ledig. I afwacktan af ett gunstRättwist utslag framhårdar med diupaste wördnad.

~~Wälborne Herr Lagmans~~

~~så ock~~

~~Wällofl. Härads Tings Rättens~~

Christen Andersson Hogar

med, Nils Rasmussen samtycke

Öfre Nösteröd

d. 18 Nov. 1783

Ödmiukaste

tienare

Olof Anundsson

i Nösteröd

Sid 927

Efter upläsande hwaraf och som wid efterfrågan uti hwars hand den omförmälte Ingrid Tranbergs Fädernearf blifwit satt, det tillkännagafs, att samma blifwit hos Capitainen Wälborne Herr Wilhelm Albrecht von Orchimont förb..dt?; Så pröfwar TingsRätten nödigt, att med Wälbemälte Herr Capitain Communicera denna skrift, som wid nästa laga Winter Ting och Fjerde dagen, deröfwer dess utlåtande afgifwa bör, till hwilken ända det skall åligga sökanden, tidigt dessförinnan lämna Herr Capitainen behörig del häraf, samt å föreskrefne tid, TingsRättens vidare åtgjörd therutinnan afwackta.

Aé kommentar: Skrivelsen visar inte klart, vem av de två undertecknarna, som har Ingrid Tranberg i sitt hem, men vid vintertinget visar det sig vara Olof Anundsson, och ärendet är absolut inte klart vad det gäller kapten d'Orchimonts del. Han påstår senare att han aldrig blev underrättad om detta mål.

Sid 929

No 125 Mål avseende en fordran. Berör personer på **Kollekind** och **Östra Hämmen**.

Sid 947

No 141 Här står bl.a. om Hans Ohlsson på Wätteland, nu **Sparrebäck under Vik**.

omkring sid 967 finns ett mål. som avser **f. gästgivaren på Eigst Johan Norbergs son**, för vilken Ambrosius Zimmermann åtminstone en tid varit förmyndare. Sonen heter Olof och är tydligen sjöman och vistas på utrikes orter.

Sid 1001

Aé: Tjuvnad – samband med Tjuv-Halvords gäng

No 169 Sokneskräddaren Olof Andersson för detta på **Restan och Bastukärr** numera på Krossekärr andrager uti ingifwen skrift till TingsR:n att drängen Anders Hansson från Kåröd under Blomsholm, wid förre Ransakningar blifwit öfvertygad, att från honom hafwa bortstulit, dels waror och dels Contante penningar till 4 rdr 21 srs beläpp, för hwilken med the flere stölder han blifwit till straff dömd. Men som bemälte Anders Hanssons afwikande sedermera emillankommit, så har sådant hindrat, att sökanden icke kommit till sin ärsättning för the förlorade sakerne, anmälandes nu, att wid den förrymde Anders Hanssons hemwist, skjedd undersökning, då tillgång funnits uti åtskillige hans efterlämnade waror, dem KronoBefallningsmannen Herr Anders Magn: Greiffe låtit

sid 1003

låtit under säkert förwar taga, och sökanden således anhåller, det wille domstolen tilstådja och förständig Herr Befallningsmannen, att deraf tilldela honom thess rätt och hward honom tillkommer.

Häröfwer stadnade TingsRätten ti efterföljande.

Utslag

Alldenstund det är med Lag 40 Cap: 4 § MissgsB:n öfwerensstämmande, att alt hward stulit är, bör återgäldas: Fördenskuld finner ock TingsRätten sökanden Olof Andersson berättigad, att af den för tjuvnad anklagade och dömd men sedermera förrymde Anders Hanssons efterlämnade waror, återfå sin till 4 rdr 21 skr uppgifne förlust efter hward tillgången medgifwa kan, så att hward af the i förwahr stående sakerne, finnes tillhöra antingen sökanden eller nämдемannen Olof Månsson i Lilla Massleberg, som förut med Ed witnat, hward och huru mycket them afhändt blifwit, bör först in natura återställas, och för hward sedan uti full ärsättning brister, kommer the öfrige sakerne att till försälgning gå, hwaraf och utaf den derföre inflytande betalning, hwarthera så långt thet räcker, tillställes fyllnaden antingen fullt ut, ther tillgången så tillräcklig är, eller ock i proportion af hwarthetas uppgifne och bestyrkte förlust. Blifwandes i följe häraf, sökanden förwist till KronoBefallningsmannen Herr Anders Magnus Greiffe som om behörig wärkställighet theraf wederbörligen äger att skyndsamt försårg draga.

No 170

Sedan KronoBefallningsMannen Herr Anders Magn: Greiffe, hade aflämnat Konungens Befallningshafwandes i Götheborg Remiss under den 20de sidstl:e i denna månad, uppå dess derstädes uti inlagd skrift gjorde förslag till jämkning emillan the wid Källekind's hjälpegästgifwaregård underlagde skjutsare så wäl som uti Fängesjutsningen och brefbäringen, hwarom hos TingsRätten nu undersökas skulle, samt wederbörande åboer i följe deraf wederbörligen inkallade blifwit. Så och tå TingsRätten sig nu thetta ärende företaga wille, instälte sig härwid förstnämde Herr KronoBefallningsMan, samt af sjutslaget, Fångeförare och brefbärare, infunno sig Gästgifwarne i Källekind Olof Olsson och Hans Trulsson, Jon Halfwordsson och Engelbrecht Mattisson i Tjöstad, Börge Olofsson, Hans Olsson, Olof Andersson den äldre och yngre, samt Anders Olsson i Grålös, Erik Knutsson och Clas Rearsson i Wäster Folkestad, samt Erik Hansson, Olof Andersson, Hans Olsson och Olof Erikssons änka i Östra Folkestad. För desse, blef Herr Befallningsmannens, härom hos Konungens Befallningshafwande afgifne och hit Remitterade inlaga upläst, hwarefter Herr BefallningsMannen nu vidare gjorde det Förslag: 1:mo: Att af de hemman, som hittills warit ålagde Kronobrefwens bärande, nu föreslås till deltagande i sjutsningen wid Källekind, 3/4s mtl Tjöstad, jämte 1/2 mtl Grålös Norrgården och 1/2 mtl Grålös Uppegården: 2:do: Af dem som förut äro sjutsningen underlagde och hädanefter jämwäl kunna deltaga i Brefbäringen, föreslås 1 mant. Grålös Innegården och 1/2 dito Grålös Kronostugan, hwilka nu jämte Tjöstad och de öfrige i Grålös blifwa lika delactige om brefwens fortställande till Kronolänsmannen: 3:io: Af dem som burit

Sid 1005 rit Kronobrefwen förut emillan Herr Befallningsmannen och Häradsskrifwaren, föreslås nu att äfwen deltaga uti Fångeföringen 2 mtl Wäster= och Öster Folkestad jämte 1 mtl Bastukärr, hwilket sidstnämnde föreslås, att bära brefwen från BefallningsMannen, på wägen så wäl till LänsMannen som Häradsskrifwaren.

Häröfwer hördes i anledning theraf the närwarande hemmansboer, tå wid undersökning åboerne från Tjöstad samt Grålös Norr= och Uppegårdarne förklarade sig nöjde, att i stället för den hittills bestridde brefbäring och Fängesjutsning, hädanefter underläggas Källekind's Gästgifwaregård till de resandes forthjelpande, så att hwarje åbo utgjör en häst eller tilhopa Fyra hästar, i stället för Bastukärr, som förut med ett lika antal hästar i sjutsningen deltagit.

Hemmansboerne från Grålös Innegården och Kronostugan, yttrade sig äfwen wara nögde, att jämte den dem förut åliggande sjutsning, hädaneftir jämwäl med de förre deltaga uti brefbäringen.

Men emillan åboerne i Östra= och Västra Folkestad war i början någon stridighet, ithet the förre yttrade nögde att uti ett dera, antingen Fångesjutsningen eller brefbäringen deltaga, hwaremot the sednare påstodo, att de icke skulle skiljas åt, utan wara gemensama om hwilketdera af förenämde beswär, som påkomma kunde, intill dess de omsider stadnade uti det beslut, att Västra Folkestads åboer åtogo sig Fångesjutsningen och Östra Folkestad åter Brefbäringen, samt att Bastukärr skulle återigjen uti Fångesjutsning och brefbäring emot hwarthera af the förenämde deltaga.

Ny sida

deltaga och dessutom särskilt besörja att BefallningsMannens bref till Häradsskrifwaren från Wettlandafortscaffas.

Gästgifwarne i Källekind, hade härunder ingenting att påminna emot hwad nu förekommit till ombyte med de underlagde sjutsare, utan förklarade sig thermed åtnögde.

Till följe häraf finner ock TingsRätten för sin del tjenligast, thet böra i stället för hemmanet Bastukärr, the föreslagne hammanen Tjöstad samt Grålös Norr och Uppegårdarne, som sig ock dermed nögde förklarat, hädaneftir med Fyra Hästar underläggas Källekinds Gästgifweri till the resandes forthjelpande. Men Grålös och Tjöstads åboer komma jämte den dem förut åliggande sjutsningen, endast uti brefbäringen till Kronolänsmannen i häradet hädaneftir att deltaga. Hwaremot af de öfrige hemmanen, Västra Folkestad anslås till Fångesjutsning och Östra dito till Brefbäring, dock så att Bastukärr härutinnan mot hwarthera af the förre deltagar, samt utomdess särskilt besörjer om brefwens fortskaffande från KronoBefallningsmannen eller Wettlanda till Häradsskrifwaren, Hwilket dock till Konungens Befallningshafwandes vidare ompröfwan= och godtfinnande hemställes.

Aé: Mål som handlar om en annan STORTJUV

Sid 1005

No 171 (och 172) Enligt Konungens Befallningshafwandes i detta län, till domhafwanden aflätne skrifwelse under den 20de sidstl:e October, hade den för stöld hos förra kyrkoherden Herr Olof **Kloth** i Skjee Prästegård, misstänkte Hans Larsson Dahl, hwilken härstädes wid nästledit års sommarTing, förut till Ransakning warit

Sid 1007

warit förehafd, men då funnit tillfälle att sig utur Häradsfängelset utbryta och på flychten komma, nu under stark fängslig bewakning blifwit hit till Tingsstället förd sedan han sidstl:e höst warit årtappad och gripen ti Elfsborgs län, att härstädes vidare Ransakning för äfwanberörde brått undergå.

:.:~:

*Aé: Här står att den anklagade **hämtas upp till tingssalen från häradsfängelset.***

Han hade utfört stölder i många år. T.o.m. år 1756 nämns. Han var känd även i Norge och kallades där för TobaksHans. Suttit i fängelse där men rymt och en tid vistats i Lommeland. Tydligt hade han förvärvat fastighet och försökt rädda sin åtkomst. Hans hustru är omnämnd i samband med detta.

:.:~:

Uppå förra kyrkoherdens Herr Olof Kloths begäran, företogs Hans Larsson till vidare undersökning och förestältes honom följande frågor:

Frs: Om han icke rymt utur Fredricshalds Fästning och uppehållit sig på Platsen Humedalen under Helle i Lommelands sockn år 1772 ?

Svs: Sådant ärkände han.

Frs: Om han icke då af handelsman Tanks fälek i Fredrikshald blifwit återförd i fängelset ?

Sws: Härtill nekade han aldeles.

Sid 1009

Frs: Om han icke kommit hit öfwer igjen 1776: och gick omkring med kram och åderlåtning ?

Sws: Att han kommit hit år 1775, som Konungens Befallningshafwandes i Götheborg förut upwiste pass wid handen gifwer.

Frs: Om han icke 1778 om Wären, här på orten warit hos **TjufweHalvord på Sälläte**, samt uti Källewik och på Kroksstrand ?

Sws: Att han wäl det året, om wären wid Tjällässningstiden en gång warit här på orten en dag öfwer, men nekar aldeles att hafwa warit hos TjufweHalvord.

Frs: Hwar han och dess hustru hade fådt de penningar, hwarföre de i Julii månad 1778 köpt sig hemman före, deraf left friskt i Stockholm samt hade penningar öfwer både svenska och danska ?

Sws: Härtill åberopade han sig, att han drifwit kramhandel och sade sig ofta hafwa haft flere penningar än då.

Frs: Hwarföre han hos Landshöfdingen och KronoFogden, gifwit sit ut för norsk Deserteur och sedan sagt sig wara svensk ?

Sws: Att han sagt det förra, emedan han kommit från Norrige, och påstår icke desto mindre ännu, att han är svensk född.

Frs: Hwarföre hans hustru i Julii månad 1778 kommit till David Hellberg i Fredricshald och af honom begärt falskt bewis, att han skulle wara Hellberg 1000 dahl:r srmt skyldig ?

Sws: Detta nekar Hans Larsson helt och hållit, sägandes sig icke weta något derom.

Härefter gjordes och Hans Larsson åtskillige flere frågor och föreställningar om den på Skjee Prästegård, mot slutet af Maji månad 1778: timade stöld: Men wid alt föregaf han sin oskuld och nekade till alting, under förnyat yttrande, att han aldrig warit på Skee Prästegård ej heller någonsin haft något med herr Kloth att beställa.

:.:.:_

Aé: Utslaget i målet blev att man inte kunde bevisa Larsson skyldig till någon stöld i häradet. Han skulle sändas till Bohus Fästning för tillsvidare förvaring där.

Sid 1015

No 178-182 Avser krav på betalning för **auktionsinrop**. Nästan allt tycks ha skett på Hjältsgård. Skriver av det mål, som gäller en släkting.

No 179 Likaledes utsöker Fortifications Casseuren herr P.W.Granck? utaf Christen Andersson ifrån **Hogar** obetalt **auktions** inrop uppå Giälsgård in? aprilii? 8 Rdr 31 sk 6 rst samt uppå Bufwar i nästl. Maii månad 44 sk 6 rst tills: Nijo Rd 28 sk Specie, påstående ränta och Expenser; Hwilket kraf nämдемannen Gustaf Trulsson i Bufwar widgår för sden, Oc honom alltså? ålägges med 6 procent ifrån nästl. Michaelis och 32 sk i Rättegångskostnad till undwikande af utmätning kden wid anfordran betala.

Sid 1019

28 nov. 1783

I ett mål uppges en person vara på **sillfisket**

Sid 1027

No 196 Sedan TingsRätten för detta, förelagt vice Borgmästaren och Rådmanen i Strömstad Ädel och Högackad Herr Herman Lundström, att med nödig uplysning hos TingsRätten wisa rätta Naturen af de dess tillhandlade **Tegelbruk** tillagde hemmansdelar Bäcke= och Berge Rogstad i Wette härad och Skjee sockn. Så lät nu bemälte Herr vice Borgmästaren och Rådman jämte aflåten skriftelig inlaga, derom för TingsRätten upwisa efterföljande handlingar:

Imo: Bewittnad Avskrift af Konungens Befallningshafwandes i Götheborg Resolution under den 16 Nov:br 1728: som uppå dåwarande ägarens krukamakarens i Strömstad Olof **Zimmermans** ansökning, till ett Tegelbruks anläggande i Rogstad, tillärkänna honom, jämte skattehemmanet Mellan Rogstad, fri Disposition öfwer the thermed samfalte Kro/no/hemmansdelarne Bäcke Rogstad ½ och Berge Dito 1/4s mantal, hwarom i samma Resolution, då warande KronoFogden i orten, anbefalles, att lämna sökanden wärkställighet och behörig immission.

:.:.:_ *Aé: Ytterligare 3 dokument är beskrivna.*

Sid 1075

No 6 Inteckning i **Kil**, Lur sn.

Sid 1497

KVILLE O BULLARENS HÄRADS RÄTT

År 1783 den 4de Martii:

Aé: Vinterting för Kville och Bullaren. I inledningen står bl.a. följande:

:.:.:_ sedan the hinder, som wid förra Tinget sig yppat, ännu fortfara och ej af Konungens Befallningshafwande hunnit afhjelpas; Instälte sig undertecknad Lagman och Ordinarie domhafwande i Orten, på **Ledum** wid Rabbalshede, tillika med efterföljande nämдемän :.:.:_

Aé: Orsaken till hindret var, att hustrun till en av gästgivarna på Rabbalshede, Märta Andersdr, hade dött kort före tingets början. Ingen kunde ge domare med flera den betjäning med mat och rum som behöfdes, varför man flyttade över tingsförhandlingarna till granngården Ledum.

Hösttinget hade startat den 5 november 1782 på Rabbalshede men fortsatte alltså på Ledum den 6 november.

Urtima ting 20 jan. på här.hövd. bost. Kragenäs	sid 1849	på grund av dödsfall under bröllopsfestlig heter på gästgiv.gård Skälleröd			Tyvär är prot. skrivet med svårtydd handskrift. Den döde var förre nämndemannen Hans Jönsson från Håkebytorp
---	----------	---	--	--	---

*Aé: **Ovanstående urtima ting den 20 januari 1783 fortsätter***

med att kronobefallningsman tar upp ytterligare ett ärende, nämligen att man gripit en rymling, tjuven Thore Hoffman, en av Tjuv-Halvords gäng.

Jag har skrivit av hela den delen av protokollet- se sid 31

Urtima ting 15 jan. på Vik	sid 1867	Ransakning av tjuven Anders Hansson från torpet Kåröd under Blomsholm och Petter Andersson Enhändning från Spoltorpskasen.	<i>Ännu ett protokoll, som avser gänget runt Tjuv-Halvord.</i> AVSKRIVET- SE SID 24
----------------------------------	----------	---	---

Inteckningsprotokoll HT i Vik

Sid 1079/bild 5610

No 10 Likaledes ingafs efterföljande:

Såsom Resterande på hwad jag war **Anders Halvordsson i Wik** skyldig, åtager jag mig, uti
Augusti månad betala sexhundradeFemtio dahl:r srmt, eller EtthundradeOtta Riksdahl:r 16 sk. Specie
Ny sida

Specie, försäkras af Wik den 16 Junii 1783:

dr 108 rdr. 16 sk: Specie

J:B:Hellberg

Härpå är den 30 Octbr:1783 betalt 50 dr srmt el:r 8 rdr 16 skr Specie

Mallena Fris

Efter upläsande hwaraf, afledne Gästgifwaren Anders Halvordssons efterlefwande änka Mallena Fris, att the ännu återstående och obetalte 100de riksdahl:r, äro innestående köpeskilling för halfwa Odels Rusthållet Tågeröd i Tanums sockn, det herr kyrkoInspectoren Hellberg utaf henne och dess afl:e man sig tillhandat och hwarföre hon således nu om Laga Inteckningssäkerhet i besagde hemman anhåller. Men som TingsRätten så wid efterfrågan, som af inkomne handlingar inhämtade, att åfwannämde hemman numera är i Tredje mans hand ifrån berörde KyrkoInspector så ansåg TingsRätten nödigt, det bör sådant med nuwarande ägaren af hemmanet Rustmästaren Wälmanhaftig Anders Christian Kampe behörigen tidigt communiceras, hwilken det åligga skall, wid nästa laga WinterTing å Första dagen inkomma med hwad han härwid kan hafwa att påminna, emedan TingsRn ehwad han sådant då afgifwer eller icke, sig öfwer den begärte Inteckningen lagligen utlåta will.

PROTOKOLL 15 OCH 20 JAN. SOM AVSER TJUVERI

Urtima ting 15 jan. på Vik	sid 1867	Ransakning av tjuven Anders Hansson från torpet Kåröd under Blomsholm och Petter Andersson Enhändning från Spoltorpskasen.	
----------------------------------	----------	---	--

År 1783 den 15de Januarii: Instälde sig undertecknad domhafwande i orten tillika med nämдемännen Jöns Andersson i Gånehed, Olof Mattisson i Gjörlof, Hans Olsson i Böö, Gustaf Trulsson i Buvall, Anders Olsson i Sögård, Halvord Ericsson i Ek, jämte thertill Rättens completterande tillkallade Bonden Pehr Larsson i Slön som förut domareEd aflagt. På Wätte och Tanums häraders Tingsställe **Gästgifwaregården Wik**; Att i anledning af vice KronoBefallningsmannen Herr Anders Magn: Greiffes under den 10de sidstledne i denna månad, till domhafwandens aflätne skrifwelse och tillkännagifwande, wid i dag berammat Urtima Ting, till Ransakning företaga the såsom för tjufnad misstänkte redan Arresterade drängen Hansson från Torpet Kåröd under Blomsholm och Petter Andersson enhändning för detta på Spoltorpskasen, hos hwilken förre åtskillige tjufsaker uti dess kista blifwit träffade, dem han wid Arresterandet upgifwit hafwa fådt af den sednare.

Såsom sakförare infant sig härwid åfwanämde viceKronoBefallningsman Herr Anders Magnus Greiffe och att Rätten tilhanda gå Kronolänsmannen Wäläcktad Johan Peter Holmström.

Sedan Rättens ledamöter först anropat then alrahögste, intogo the hwar för sig sina behörige

domsäten,
Sid 1869
hwarefter

Åkjäranden Herr viceKronoBefallningsmannen Greiffe inlämnade en skriftelig Förteckning öfwer thet åtalade tjufwegods med åsatt värde, hwilken, jämte thess förut åberopade skrifwelse och angifwande under den 10de i denna månad, uti Rätten uplästes den förra så lydande:

Natten emillan d. 9 och 10de Jan: 1783 blef drängen Anders Hansson på Torpet under Blomsholm, Kåröd benämndt, tillika med Petter Andersson enhänning på Spoltorpskasen arresterade samt befants i den förstnämdes kista följande saker dem jag i 2ne nämдемäns närwaro här nedan före uptager och låter värdera. Neml:n

1 Liten silfwer kaffekanna med Tappar?

inomkring ängelsk, försedd med Controll uptages till

5 Rdr

1 Par silfwer stop och knäspenne

4 Rdr

1 Swart silckeklåde, nyttjad

--: 24 sk

1 Do gult och Röd

--: 24 sk

grönt och hwit sartin af en kåpa söndertagen

--: 32:-

11 ¾ ahl:r Wårcken, Röd, hwit och Blådt Randigt

1:- 8: -

1 Ten stake

--: 6:-

1 lita koppar skål

--: 2:-

1 liten Tenbägare gammal

--:-- 6 r.

4 stn Röda och 1 blått lingarns nystan?

--: 5:--

1 lerskål med 3ne fötter under

--: 2:--

1 Trä Ask

--: 1:--

JärnBråte

3ne st:n Filer

--: 12:--

2 stn huggjärn

--: 2:--

1 Jurege?

--: 1:--

2 stn smidhammar

--: 3:--

2 stn smidtänger

--: 8:--

4 stn småbårr

--: 2:--

1 lenck eller Dineck?

--:--:6:--

Eldon med lius och swafwer stecker

--:--:6:--

Transport:s 12. 37 sk: 6 r

Sid 1871

Transport:t 12 Rdr 31 sk: 6r

Tillkommer här en swart klädes Jacka owänder?, dock sliten, som

wårderas till

--: 16:--

Summa Sp: 13 Rdr 5 sk. 6 r.

Att således uppskrifwit och wårderat som förut står, intygas af Wik den 15de Januarii 1783 / A:M:Greiffe

Hans Olsson

Gustaf Trulsson

i Böö

i Bufwall

Nämдемән

Sid 1869

Och som sakföraren tillika berättade, att bägge the arresterade åfwannämde personer woro här på Tingsstället närwarande och till Ransaknings undergående hitförde; Så uphämtades af them utur Häradsfängelset drängen Anders Hansson från Torpet Kåröd, hwilken wid företräde för Rätten fantis wara af nog ansenlig wäxt och efter utseende af starka lemmar och kräppskrafter sägandes sig wara 23 år gammal, född i Wätte härad och Skje sockn på hemmanet Bärge Rogstad men tå Urtima TingsRätten efterfrågade dess nuwarande tjänst och wistande, gaf bemälte Anders Hansson derom tillkänna att han wid nästledne Michaeli tid tagit Wärfningspenningar och jämwäl swurit Fanan

Sid 1871

Fanan såsom handtlangare wid Kongel:e Artilleriet i Götheborg och Herr Capitain Bethuns Compagnie derstädes. Detta yttrade sig Herr vice KronoBefallningsmannen Greiffe, att Anders Hansson för honom förtegit och han thetsamma fölgackteligen icke haft sig bekant, så att thet ej heller wid Compagniet kunnat inberättas. Anders Hansson berättar ytterligare på tillfrågan, att han wid Compagniet fådt namn af Hagman. och gifwer therhos tillkänna, att han fådt permission från Compagniet intill nästkommande April månad, samt emedlertid uppehållit sig hos thess moder Karin Hansdöter inhyses på Torpet Kåröd, men nu wid thet tillfället tå han blef grepen, wistades på Hagetorp hos Camerer Renström ther han åtagit sig tröskningsarbete för lego.

Härefter uplästes för den till särskilt förhör instälde Anders Hansson, then ingifne Förteckningen öfwer de hos honom fundne tjufwesaker, hwilka och nu tillstädes woro, dertill han på det eftertänkeligaste förmanades att bekänna sanningen, då han wid undersökning upgaf, som skulle han förleden somars hafwa fådt Caffekannen i pant för ett par skospännen af den numera förrymde och efterlyste Peter Blomberg eller såkallade TjufwePeter. Sko= och knäspännena säger han sig hafwa köpt i Götheborg för 18 dr smt; eller 3 rdr: af handtlangaren Olof Hagberg, hwilken nästl. wåras kommit hitöfwer ifrån Norrige och wid samma tilfälle som Anders Hansson tagit Wärfningspenningar af Sergeant Renström. De anförde silkekläden föregifwer han att hafwa undfådt af en Norsk Deserteur, som wåren förut gådt igenom landet till Götheborg och han ej vidare känner. Sartinet eller den söndertagna kåpan, säger han sig något före sidsta Michaelitid hafwa köpt af Norska Deserteuren Arne, som nu skall sitta uti häckte i Fredricshald, för 4 dr smt eller 32 skil:r, af hwilken samma han äfwen skall fådt det hos honom fundne Wärkenstyg. Thenstaken och kåpparskålen skall han åter ärhållit nästledne Wåras af den förrymde och efter som rycktet säger i Norrige ihjälslagne Jacob Lindahl. Thenbågaren säger han sig hafwa haft i flere år och att han kjøpt densamma för 1 skil. utaf

Sid 1873

utaf afskjedade RoteBåtsmannen under Gudebo Sören Valfisk, de Fem trånystan säger han sig hafwa fådt för 1 dr smt eller 8 skil:r han haft att fordra, utaf en afskjedad saltpettersjudare som hetat Lars, men hwilken rymt wid thet tillfället Karin på Klåfwan med the flere wid nästa hösteTing warit inkallad till Ransakning. Lerskålen skall han hafwa köpt för 1 sk: 3 r: af Peter enhändning. Alt smidje= och järntyget säger han sig utom pungen och 4 stn Bår hafwa fådt efter dess Fader som sidstl. somras aflidit, men efter hwilken ännu icke någon Boupteckning skall wara skjedd. Dircken föregifwer Anders Hansson att hafwa hittat emillan Hede och WermelandsBroen. Asken af Jacob Lindahl och den swarta klädesJackan, säger han sig hafwa fådt i pant af Peter Blomberg eller TjufwePeter för 3 dr smt eller 24 skil:r nästledne sommar.

Sakföraren Herr viceKronoBefallningsmannen Greiffe påminte härwid, att denna bekännelse så mycket mer synes wara falsk och orichtig samt Anders Hansson och Peter enhändning emillan öfwerlagd sedan ej annan tillgång warit, än att the bägge sutit uti ett rum under bewakning, som then förre både tå han blef grepen på ÖfreEjgst och jämwäl sedan medan han sutit under bewakning hos Rättaren wid Wettelands Bro utan förändring upgifwit att hafwa fådt berörde saker af Peter enhändning eller Peter Andersson, utom de anförde sko= och knäspännen, gifwandes åkäranden therjämte tillkänna, att den föregifne Arne, redan skolat sutit ett helt år uti Arrest i Fredricshald.

I anledning häraf, gjordes Anders Hansson de kraftigaste föreställningar med förmaning, att bekänna rätta sanningen, men thet oackadt wille han likwäl icke ännu på något sätt ändra dess nu gjorde bekännelse, utan sökte förebära, att hans förra upgift enär han blef grepen, härrördt af rädhåga, dock syntes han härunder så twehogsa och willrådig, som skulle dess utsaga icke wara enlig med sanningen, hwilket honom äfwen på alt sätt förestältes, likwäl utan att ännu komma till någon rättelse förmås.

Urtima TingsRätten tillsade derföre åkäranden, att

Ny sida

att låta nedföra Anders Hansson i häradsfängelset och inställa Peter Enhändning, till Ransakning. Men sedan något litet drögsmål förelupit, anmälte åter åkäranden, att Anders Hansson innan han uti Arresten nedhunnit, begärt att åter få förekomma wiljandes rätta dess nu gjorde bekännelse, hwarefter han å nyo instältes, och uppå Rättens vidare förmaning, nu friwilligt och uppenbart ärkände, att silfwer Cattekannen skall han wid sidstl. marknad hafwa fådt i pant af den nu äfwen Arresterade Peter Enhändning för ett par slåta silfwerskospännen som warit märkta med bokstäfwerne O:N: och betydt Olof Nilsson, dem han ock skolat fådt af Olof Nilsson på Udden i Strömstad, läggandes dertill, att Wärkenet och Sartinet, har han något derefter äfwen fådt af samme Petter emot en yxa och en Plåt i penningar, dock alt med det wilkår, att när Anders fick sitt igjen, skulle Peter få sine waror

tilbaka, men i öfrigt förblifwer Anders Hansson wid thess förra, försäkrandes att ehwad honom må wederfaras, är thetta hans rena och uprichtiga bekännelse med yttrande, att då han blifwit gripen och härom af Herr Befallningsmannen samt KronoRättaren Anders Andersson tilfrågad hafwa alle persedlarne icke så noga blifwit upräknade, utan allena det betydeligaste eller de förenämde, det desse närwarande nu äfwen medgåfwo.

Peter Andersson Enhändning, som härunder blifwit instäld, förekallades sedermera och på det alfvarsammaste förmanades att bekänna sanningen men oackadt alle föreställningar nekade han dock i högsta måtton till att hwad emot honom upgifwit blifwit, utom den omrörde lerskålen, den han ärkänner att för 3 år sedan hafwa såldt till Anders Hansson för 2 sk: men icke för 1 sk. 3 r: såsom Anders upgifwit, det den sednare säger sig icke så noga kunna minnas, kunnandes Peter Andersson på intet sätt till någon annan bekännelse förmås utan yrkade han laga bewis.

Åkäranden Herr viceKronoBefallningsmannen Greiffe anmälte theruppå, att han låtit inkalla Herr Matthias Wilhelm Groth på ÖfreEjgst, att såsom wittne höras såwål angående silfwerkannen Sid 1875

kannen, som hwad han eljest kunde hafwa sig bekant. Och som bemälte Groth war närwarande, så förekallades han, ojäfwad gick Eden och warnad wittnade: Att några eller högst Tre weckor förr än Peter enhändning före sidsta HösteTing blifwit gripen och då dömd för annan tjufnad, har bemälte Peter mitt på ljusa dagen wid middagstiden, kommit till wittnet på ÖfreEjgst, ther han bor honom på rop när och först frågat om wittnet wille af honom köpa en silfwerkanna, samt sedan wittnet begärt få se densamma, har Peter åter sprungit hem och genast kommit tillbaka med kannan wäl inswept under kläderne, den han framtagit och wisat wittnet, hwilken han så mycket mer kan på thess Ed intyga wara thensamma som funnits uti Anders Hanssons kista och nu är här wid Rätten närwarande, som han helt wäl känner samma kanna wara af Engelskt arbete eller silfwer öfwerdragit på Kåppar: Men wittnet har derpå swarat, att han ej wille hafwa med samma kanna att skaffa, ejheller har han då sådant honom af Peter böds, welat hafwa henne i förwar uti dess hus, emedan han fruchtade att derföre komma i olägenhet, då han ej kunde wisa sin fångesman. Wittnet lägger eljest härtill, att han warit närwarande, då Peter war gripen och Anders Hansson wäl tilstades men ännu icke häcktad, då wittnet sagta tiltalat Peter och frågat, hwar den kannan nu woro tilfinnandes, som han tilbudit wittnet innan han förra gången sidstledne höstas Arresterades ? Hwarpå Peter då swarade, att Anders Hansson har henne, och blef then sednares kista theruppå öpnad, samt kannan med the flere sakerne ther funnen, då Anders sedermera jämwäl arresterades.

På tillfrågan af Rätten, om ej bekant woro hwem som ägde förberörde silfwerkanna, swarade wittnet, att han har anledning af hwad han hört berättas utaf Rådman Lundström i Strömstad såsom Commissionair för förra handelsmannen Dörker, som bor uti Elfsborgs län och dahls land på hemmanet Strand derstades, hwarest ett större partie silfwer blifwit denne fränstulit, men hwaraf en stor del utaf lika arbete och beskaffenhet med denna kanna redan tillrätta kommit, att således tro, det merberörde Caffekanna förwisso woro en af the Dörker fränstulne silfwerpersedlar. Wittnesmålet upläst och widkändt.

Åkäranden anhölt härefter att kronoRättaren Anders Andersson wid WättlandaBro, jämte

Bonden

Ny sida

Bonden Lars Christensson på Öfre Ejgst och Torparen derunder Jon Michelsson på Kanteröd, måtte till närmare uplysning på thess Ed få höras, hwilka såsom närwarande derföre förekallades, ojäfwade gingo Eden, och warnade hwar för sig berättade, som följer:

1mo: KronoRättaren Anders Andersson, wittnar: Att då bägge de nu till Rätta stälde blefwo grepne, och sedan Anders Hanssons kista, som förut blifwit försedd med Fyra förseglingar, war hämtad ifrån Kåröd till ÖfreEjgst och på sednare stället öppnades, war så wäl han, som de öfrige twänne wittnen tilstades, då Anders Hansson på tillfrågan, tydeligen yttrade och ärkände, att kamman? Wärkenet och Sartinet, hwilket war det första som uptogs och efterfrågades, hade han fådt af Peter enhändning, den han närwarande utwiste med handen och jämwäl nämde wid namn, hwilket oackadt Petter icke thertill swarade ett enda ord, utan som wittnet thet ansåg, syntes med stillatigande samtycka. Upläst och widkändt.

2:do: Lars Christensson på Öfre Ejgst: Gjør i alle delar lika berättelse med föregående.

3:o : Jon Michelsson på Kanteröd: Wittnar äfwen aldeles enahanda, hälst alla Tre wid ett och samma tilfälle warit närwarande.

Åkäranden Herr viceKronoBefallningsmannen Greiffe, ärhindrade åter härwid, att han tror thet alle omständigheter lära utwisa, huruledes Anders Hansson till dess första för Rätten gjorde bekännelse, warit af Peter Andersson förledd, sedan the i brist af annat fångelserum på stället måst sitta tilsammans.

Anders Hansson tilfrågades härom, då han tydeligen widgick, att Peter Andersson öfwertalat honom till den första nu gjorde bekännelsen för att dermed bidraga till Peters befrielse, hwilken derföre lärdt honom de först upgifne undflychter.

Peter Anderson deremot yttrade, att hwad Anders nu bekant på honom så mycket mindre woro riktigt, som han förut upgifwit Arne och TjufwePeter eller Peter Blomberg såsom sine fångesmän och kunde han för öfrigt ej till någon bekännelse med alle föreställningar förmås.

Härunder företrädde nämдемannen Olof Månsson i Lilla Massleberg med dess hustru Helena Andersdöter, hwilka anmälte, att utaf thet nu uppgifne Tjufwegodset, widkännas the de 11 ¼ al:r Randigt Wårken så wål som Sartinet wara them frånstulit, med tillägg att SartinsKåpan nu finnes på det sättet söndertagen, att ståpnigen? och fodret är borta, men öfwertyget i behåld, det

Sid 1877

det de nogsamst igenkänna.

Sedermera företrädde jämwäl skraddaren Olof Andersson numera på Bastekärr, gifwandes tilkänna, att bland de hitbragte tjufwesaker, igenkänner han för sig tilhörig en deribland befintelig Borås Ask den han berättar sig Fjorton dagar före nästledne Michaeli ett år sedan hafwa mistat tillika med 20 dr srmt eller 3 rdr 16 skr i silfwer, och kåpparpenningar, dels af swenskt och dels danskt mynt, samt en spegel och ett par slåta små silfwerskospannen jämte någon lintråd som legat i Asken, men de hwita pengarne woro förwarade i en mindre Ask tillika med spannen och kåpparpengarne uti en Pung, som ock blef borttagen, hafwandes han wål härföre misstänckt Anders Hansson sedan han Fjorton dagar dessförinnan warit hos honom och då sedt både Asken och pengarne, men som han ej hade vidare skjäl till bestyrkande deraf, så har han ej kunnat anmäla sådant, förr än han nu igenkändt Asken.

Anders Hnsson hördes härwid och förmanades att erkänna sanningen, men nekade aldeles härtill, förebärandes sig nästledne Wåhras hafwa köpt asken af Jacob Lindahl.

Härefter anmälte nu åkäranden, att uti Anders Hanssons kista skolat funnits äfwen Elddon, såsom eldstål, bränt Fnöske, swafwelstickor och ljus, som skall gifwa anledning att Anders om nätterne idkar tjufnad och torde wara delactig i flere stölder. Men Anders påstår, att han desse saker icke på slike wägar nyttjat, tå åkäranden deremot tilkännagaf, att elddon på få ställen uppå Bondebygden skall wara brukeligt och minst på något ställe swafwelstickor.

Olof Andersson anhåller thereafter, att såsom wittnen få afhörde Olof Pehrsson på Restan och Juhl Olsson från Nedre Högstad, och det om den ifrån honom bortstulne träask, hwarigenom han förmenar skjäl och bewis skola winnas om den hos honom timade stöld. desse närwarande före kallades i anledning deraf, ojäfwade gingo Eden och efter undfången warning hwar för sig wittnade som följer:

1mo: Olof Pehrsson på Restan: Betygar, att han så mycket mer kan försäkra, thet den omförmälte träask woro Olof Andersson tilhörig, hwilken ask härunder framtofs och wittnet förewistes med en swarfwad knapp på läcket, som han skall sedt äfwen densamma på Restan uti dess hus aldeles lika med den förewiste, hwarå wittnet nu utwisade twänne märken i likhet af Bucklar, som i brist af trädets tillräckelighet icke kunnat utarbetas wid swarfningen, och berättar tillika, att Olof Andersson då bodt på Restan, då wittnet i slåttertiden såg asken hos

Ny sida

hos honom, samma år som Olof Andersson Fjorton dagar före påföljande Michaeli bortmistade meranämde ask. Wet ej mera. Upläst och widkändt.

2do: Juhl Olsson i Högstad: Känner jämwäl wid förewisande igjen äfwanförmälte ask för Olof Anderssons, den han intygat hos honom hafwa sedt för 5 å 6 år sedan på Högstad, men kan ej århindra sig de af förra wittnet utwiste twänne märken derå. Wet ej mera.

Anders Hansson är wid närmare undersökning oföränderlig i sin utsago om åtkomsten till förberörde ask och will ej årkänna någon stöld theraf.

Olof Andersson intalade åter themot, att han så mycket mer är försäkrad, thet Anders Hansson åtminstone warit delactig utj borttagande af asken och thet mera som Anders nu på stället ärbudit och utfäst, att såsom årsättning för hwad han wid samma tillfälle förlorat, i förening gifwa honom 12 dr srmt: eller 2 rdr Specie.

Tå Anders Hansson i anledning häraf, vidare theröfwer hördes, samt med många tjenlige och bewekelige föreställningar förmanades att bekänna sanningen, yttrade han sig omsider: att han ej kan undgå återkalla den förra uppgiften att hafwa fådt asken af Jacob Lindahl med utlåtelse, att han fastmera bör bekänna, huruledes Petter enhändning något före sidsta Michaeli ett år sedan, kommit till honom som då tjente på Spoltorp, en afton, då han på dess begäran sedan det wål nedmörknat gjordt Peter följe till Petter en Fjerdingswäg derifrån, hwarest Peter enhändning uttagit Fönsteret till kåfwan eller kammaren inwid stugan och derigenom ingådt samt med der? på stället nu närwarande dirck öpnat kistan hwarutur Peter lämnat asken genom Fönstret till Anders som stod utanför, men penningarne behölt Peter utom 4 dr srmt eller 3 dr dito i Kåpparpenningar och 1 dr i hwita tilhopa 32 skil:r Specie, dem han delade med sig till Anders. detta betygade Anders Hansson på föreställning friwilligt wara ren och oswikelig sanning samt den uprichtiga bekännelse hwarwid han förblifwa wille.

Peter Andersson enhänding häröfwer hörd, nekade åter i högsta måtton, och stod ej till någon bekännelse att bewekas.

I anledning häraf tillfrågades Olof Andersson från Bastukärr såsom målsägande, om han sig tiltrodde och woro beredd, att med sjelf sins Ed upgifwa hwad han wid samma tillfälle som asken honom afhändes tillika förlorat med wårdet derå hwartill han förklarade sig redo. Och som bemälte Olof Andersson

såsom af god frägd är för redelighet känd, så tilstaddes honom likmätigt 17 Cap: 35 § RBn? samma Edgång, hwarföre han på tillsägelse framträdde.

Sid 1879/bild 9830

trädde och med hand å bok lifligen betygade och hwarefter förestafwande: Att samma gång som den omförmälte asken wärd 4 ./. smt eller 1 skil. honom beröfwades, hafwa jämwäl 20 dr smt eller 3 rdr: 16 skr: i contante penningar, jämte en spegel af 16 ./. smts aller 4 skr:s wärde, samt ett par små släte silfwerskospännen wärde 6 dr smt eller 1 rdr, blifwit honom fränstulne, så att alle sakernes wärde, tilhopa sig bestigit till 26 dr 20 ./. smt: eller 4 rdr: 21 sk: Specie.

Härefter företrädde nämдемannen Olof Månssons i Lilla Massleberg hustru Helena Andersdoter, ärbjudandes sig att edeligen bestyrka dess äganderätt till sine bland de hitbragte tjuwesaker befintelige Wärkens och Sartinswaror samt wärdet derå, hwilket henne såsom wälfrägdad bewiljades. Och framsteg hon Helena Andersdoter derföre på tillsägelse, samt efter förestafwande med hand å bok betygade och swor: Att det här förewiste Wäerkenstyg till 11 3/4s al:r och minst 7 dr srmts: el:r 1 rdr 8 sk:s wärde tillika med det gröna och hwita Sartinet af en kåppa hwilket med det fräntagne fodret och ståpningen i det ringaste warit wärdt 6 dr smt el:r 1 rdr Sp:, som tilhopa gör 2 rdr 8 skr:, warit utaf de flere persedlar, som henne sidstl:e höstas blifwit fränstulne något före Michaelitiden och hwarom Konungens Befallningshafwandes efterlysning blifwit utwärdad.

Sedan sådant föregådt, anmälte den tiltalade Anders Hansson sjelfmant utan någon tilfrågan, att tå han uti thess redan gjorde bekännelse sig omsider rättat till uprichtig sanning, will han så mycket mindre hafwa något på sitt samwete, utan derföre friwilligt tillstår, att han med Peter enhändning warit delactig uti en annan stöld, som timat sidstl:e sommar i slutet af Junii månad, hos herr Groth på Öfre Ejgst, bestående af 1 Ejderduns Bädd med sitsöfwerdrag, 3 dunputor af ParkumsWar?, 1 Engelsk SurtoutRäck, 1 undertröja af grön ullen Damask, 1 par nya läderskor, 2 par fina strumpor, 1 Röd myssa, 1 Fin Manssjorta och 1 Swart Silkekläde. Härmed ärkänner Anders Hansson efter föreställning således hafwa tilgådt, att Petter näste dagar efter sidstl. midsommar en afton kommit till honom och tagit honom i följe med sig till Groths hus på Öfre Ejgst, ther Petter utbrutit Fönsteret till stugan och gådt therigenom in, hwarest han uttagit alle the förut anmäl/te/ saker dem han utlämnat till Anders som stådt utanför, till dess Peter sluteligen sjelf kommit ut och emottagit sakerna samt deraf allena lämnat honom ett swart silkekläde och en Röd ullen Myssa, kunnandes Anders på tillfrågan icke säga, hwar Peter sedermera gjordt utaf sakerna, widare än han yttradt sig wilja sälga dem i Norrige. Detta försäkrade Anders Hansson wid undersökning wara en ren och obedrägelig sanning. Men Peter Andersson kunde med alle föreställningar icke förmås att sådant ärkänna.

Herr

Sid 1881

den 15 Jan: 1783:

Herr Matthias Wilhelm Groth, härunder wid Rätten närwarande, före kallades och öfwer den sidst bekände tjufnad hördes, då han på tilfrågan tillkännagaf, att the af Anders Hansson upgifne waror wärkeligen blifwit honom natten till den 26 sidstl. Junii på det af Anders Hansson upgifne sätt, igenom upbrytande af dess stugefenster fränstulne, men som han icke haft någon anledning, att derföre misstro de nu till Ransakning stälde personer, och han ej heller kunnat weta hwilken af the här å orten allmänt berycktade tjuftar, samma stöld föröfwat, så har han gifwit alt håpp förlorat, att få uplysning derom, dock berättar han, att efter sakerna genast skedt lysning i Strömstads och Skjee kyrkor enligt en ordentelig Förteckning, den han som ej trodt att derom få underrättelse, nu icke till hands hafwer men om honom råderum lämnas, kan richtig författa och aflämna, hwilket således bewiljades, haruppå och efter något drögsål, herr Groth inlämnade efterföljande med bifogad wärdering försedde Förteckning:

Aé: Med ledning av stavningen i förteckningen kan man förstå, att herr Groth inte var särskilt kunnig i svenska språket.

Specification och Vordering opo de Sakor Som ätan Til den 26 Junij 1782 blivit Kiuv Stolin ifron meg pö Öwre Eigst,

En Stor Ederdons bed dyna med fin Siert overtroken, ganska nye ock god, verd	70 d smt
En Stor hoved pude med dun uti	16 ---
En do nogit mindre	12 ---
En do Ennu mindre	10 ---
En Sartut af Engelsk Tyg	13 ---
En undertröye af grön ulden damask	12 ---
Et par nye Skoe	4 ---
Toe par Fine hosor	4 ---
<u>En fin Röd, dubelt mösa</u>	1 --- 16 skr
En fin mans Siorta	4 --- 16
<u>Et Svart Silke Klede</u>	3 ---
Suma	150 d smt

J Mathias
Wilhelm Grooth

Hwilken förteckning Herr Groth ärböd sig med liflig ed fästa, thet och Urtima TingsR:n fant lagligt honom såsom wälfrägdad att tillåta, så att han efter förestafwande med hand å bok, betygade och swor, att de på föregående Förteckning anförde persedlar, dem ock Anders Hansson nu widgådt, warit Groths rättmätiga ägendom, som efter det å hwarje satte wärde tillhoppa i det ringaste kunnat skattas till 150 dr smt eller 25 rdr Specie, hwilka saker natten till den 26te sidstl:e Junii honom blifwit olåfligen fränstulne.

Åkäranden Herr vice KronoBefallningsmannen Greiffe anmälte thereafter, att som den för Rätta stälde och för tjufteri allmänt berycktade Peter enhändning, då han nu sidst blifwit gripen om nattetid funnits på Fåss, hos Mölnaren Lars Kjellman och hans hustru Kirstin Jacobsdoter derstädes, oackadt han wid sidsta Ting blifwit orten förbuden, och the således äro befundne att hysa bemälte Peter, såsom en å orten allmänt Wanfrägdad missgärningsman; Så har han låtit inkalla bemälte Mölnare och dess hustru, att härföre till answar stå. Dessa förenämde Lars Kjellman och Kirstin Jacobsdoter före kallades derföre och sig för Urtima TingsRätten instälde, hwilka wid undersökning erkände, att Peter Andersson ofta både förr än han för tjufnad blifwit anklagad och äfwen sedan, warit uti deras hus, kunnandes de på åkärandens påstående icke eller frågå att meranämde Peter, sedan han dagen före Juhlaften återkommit hit till orten från Wennersborg, dit han enligt TingsR:ns utslag wid sidsta Höste Ting såsom till dess rätta hemort, genom Konungens Befallningshafwandes försärg, blifwit försänd, någre gånger af dem blifwit hysd då han dit kommit, det de säga sig icke kunna wägra, då han ankommit att wilja mala, och widgå desse äfwen wid närmare efterfrågan, att Peter warit hos

Sid 1883

hos dem då han nu sidst blef grepen, hwilket skjedt i deras hus en natt i förra weckan, då KronoRättaren Anders Andersson med twänne män kommit dit och sedan dörrarne som warit läste blifwit öppnade samt de inkommit har KronoRättaren som sökt efter honom, funnit Peter bak kjöksdören dit han sig utur stugan begifwit för att gjömma sig för Rättaren.

KronoRättaren Anders Andersson jämte de honom fölgacktige Lars Christensson och Jon Michelsson närwarande, försäkra på deras förut aflagde Ed, att the funnit Peter hos förenämde Mölnare på Fåss, ther han hade gjömt sig bak Kjöksdören och lägga thertill, att hwarken mölnaren eller hans hustru, gifwit Peters warelse derstädes för dem tilkänna, förr än Rättaren sjelf påfunnit honom ther han stod bak förenämde dörr.

Urtima TingsRätten efterfrågade sedermera om någon undersökning skedt hos Petter Andersson och Anders Hansson, til utrönande huruwida? de hade någon ägendom? samt till hwad belopp, tå åkäranden Herr viceKronoBefallningsmannen Greiffe tillkännagaf, att den förre likasom wid sidstledne Höste Ting befunnits icke? har något widare än wid eftergranskandes hos den förre funnits något smått husgeråd, som ej högre än till 41 skil:r kunnat wärderas, och den sednare såsom lös och ledig äger ingenting mer, än thess gångkläder och hwad nu enligt ingifwen Förteckning i hans kista funnits, samt wid lika granskning på Kåröd någon särskilt dennes småbråte till 2 rd: 10 sk: wärde.

Sluteligen androg åkäranden, att han i anseende till den anledning, wid den/na/ ransakning förekommit, till de anklagade Anders Hanssons och Peter Andersson enhändnings delactighet uti then hos förre handelsmannen Dörker på dahlsländ föröfwade stöld, hemställer huruwida öfwer them, ännu härstädes kan till slutelig dom komma; Men hwad Mölnaren Lars Kjellman och dess hustru Kirstin Jacobsdoter angår, som funnits hafwa hyst Peter enhändning, den de nogsamt wiste wara en känd illgjärningsman och allmänt beryctad samt b...? tjuv så mycket mer som han förthy blifwit orten förbuden; Så påstår åkäranden, det dessas förgripelse, såsom ett särskilt brått måtte genast beifras och the anses efter 61 Cap: 4 § MissgsB:n, till alfvarsam laga warnagel för them, som förljudas här å orten både hysa och drifwa olåflig handel med åtskillige af thet härstädes namnkunnige tjufwband.

Urtima TingsRn tog hwad nu förekommit i öfwerwägende och afsade deröfwer följande

Utslag

Sedan the till Ransakning förehafde Anders

Ny sida

Anders Hansson, som nu först hos Urtima TingsRätten upgifwit sig hafwa antagit krigstjenst wid Kongel. Artilleriet i Götheborg och fådt namn af Hagman, samt den jämte honom såsom medbråttslig tillika Arresterade Peter Andersson enhändning, hwilken ej allena för en af thet här på orten bekanta tjufwband, allmänneligen beryctad är, utan och sedan han flere Ransakningar undergådt, omsider wid sidsta HösteTing utstådt Kropsstraff af Tolf par spö för tjufnad, hwarom han då öfwerlygad blifwit: desse bågge blifwit gripne och angifne såsom misstänckte för vidare stöld af de i föregående protocoll uptagne saker; Så har Urtima TingsRn ansedt angelägit, att sammanträda och till lagligt beifrande härom undersöka.

Ransakningen wisar, huruledes then förre af the äfwannämde Anders Hansson, wid första Arresterandet utlagt then sednare eller Petter Enhändning såsom thess rätta Fångesman till the förnämste hos honom fundne saker. Men denne då han till Ransakning härstädes förekommit, har sedermera sökt föregifwa andre, af hwilka han samme saker skulle undfådt, the ther wäl woro af thet bekante tjufwbandet, men hwilka likwäl dels woro rymde, dels olyckeligen en af them omkommen. Ändteligen och uppå flere alfvarsamme föreställningar, har Anders Hansson friwilligt ändrat thenna bekännelse, och lika med dess första upgift

tydeligen ärkändt, att den hos honom fundne silfwerCaffekanna, så wäl som 11 $\frac{3}{4}$ al:r randigt wärken och det gröna och hwita Sartinet af en kåpa, hade han fådt af then sednare eller Petter enhändning. Therjämte har bemålte Anders Hansson fritt och utan alt twång bekänt och uppenbarat, att förenämde Peter enhändning, något före sidsta Michaeli ett år sedan, en afton förmådt Anders göra sig följä till Restan, ther Peter utbrutit Fönstret till en kammare, hwarigenom han ingådt och derstädes med den hos Anders nu fundne dirck, öpnat en kista, utur hwilken han tagit den härstädes bland de flere saker fundne träask jämte några penningar, men deraf allena tildelat Anders asken och 4 dr srmt i kåpparpenningar. Hafwandes skräddaren Olof Andersson numera på Bastukärr, härunder infunnit sig såsom målsägande thertill, och ej allena upgifwit lika tid tå stölden timat, utan och så wäl med twänne edelige wittnen Olof Pehrsson och Juhl Olsson styrkt, att den bland Anders:s saker fundne ask warit hans, som bemålte Olof Andersson nu sjelf med liflig Ed fäst, ej mindre beläppet af hwad honom på en och samma gång med asken afhändt blifwit, än wärdet deraf till 26 dr 20 ./. smt eller 4 dr 21 sk. Sid 1885

21 sk:r, hwilket i så måtto styrker och Anders Hanssons bekännelse mera trolig gör. Härförutan har denne Anders Hansson, utom föregångit åtal och angifwande, såsom af samwetspåminnelse och således desto friwilligare, sjelfmant anmält och bekänt, huruledes Peter Enhändning sidstl:e midsommar en natt tagit honom med sig till Öfre Ejgst ther Herr Matthias Wilhelm Groth bor, hwarest Peter jämwäl utbrutit ett Fönster och therigenom ingådt i en stuga samt uttagit the flere persedlar af säng= och gångkläder, them Anders som stådt utanför och dem emottagit, wäl wetat att upräkna, men sagt sig deraf icke ärhållit mera, än ett silkeskläde och en Röd Myssa. Denna sednare stöld har Groth, så till tid och warornas beläpp, som theas wärde till 150 dr srmt eller 25 rdr Specie, nu äfwen med Ed lifligen bestyrkt. Warandes det äfwen härwid de styrkande omständigheter, att ägarens upgift och warornas beläpp med bekännelsen öfwerensstämt.

Men Peter Andersson Enhändning theremot, ehuru han är känd för en af the här å orten mäst beryctade tjuftar, och jämwäl wid sidsta Höste Ting måst stadna för tjufnad, den han förut med trägit förnekande sökt undwika, har nu helt och hållit sökt neka alt hwad Anders Hansson på honom jämte sig sjelf bekänt.

Hwad således Anders Hansson, sedan han tydeligen ärkändt, sig till dess wid denna Ransakning först gjorde upgift, af Peter enhändning med hwilken han i ett Arresterum sutit, hafwa warit förledd, utan alt twång, friwilligt och af yttrad samwetspåminnelse bekänt samt derwid till slut förblifwit, hwilket jämwäl af sannolika omständigheter närmare styrkes, och angår the här i orten föröfwade stölder, dels på hemmanet Restan, ther skräddaren Olof Andersson blifwit frantagit penningar och waror till 26 dr 20 ./. smts wärde, dels på Öfre Ejgst hwarest Herr Groth blifwit afhändt waror för 150 dr samma mynt, som tilhopa gör 176 dr 20 ./. smt, anser fördenskuld Urtima TingsRn af then beskaffenhet, att han Anders Hansson, likmätigt 41 och 61 Capit:n MissB:n är lika med then, han till samma gjärning fölgactig warit, på enahanda sätt, såsom förwunnen skyldig och saker blifwer, och till straff förfallen är.

Beträffande thenäst Petter Andersson Enhändning, så har som anfördt är, han såsom räknad bland de mera illistige tjuftar wäl sökt neka till hwad honom tillagt blifwit, dock förekomma emot honom the beswärande omständigheter att utom thet han är allmänt beryctad och räknad till thet härstädes bekanta tjufwband, har i början af thenna Ransakning, ett afhördt wittne Matthias Groth, på thess Ed intygat, att af the hitbragte saker, har Petter then theribland befintelige silfwer Caffekanna sidstledne höstas för honom upwisat med tilbud at den få köpa

Ny sida

köpa, hwilken han ock, då han nu sidst blef grepen, på tilfrågan, fast i tysthet yttrat til samma wittne, att det numera fants hos Anders Hansson, uti hvars förwar han äfwen sedermera träffades. Hwarjämte likaledes bland de nu åtalade saker funnits 11 $\frac{3}{4}$ al:r Randigt Wärken så wäl som något Grönt och hwitt Sartin af en qwinskåpa, det ägaren hustru Helena Andersdöter nu med sjelf sins Ed witat, warit af the flere waror, som henne och hennes man en natt i början af nästledne höst frantogos en och samma gång tå them beröfwades thet lakan och Rödrandiga kläde, hwarföre Petter jämte annat mera wid förledit Höste Ting såsom saker blifwit till laga straff fäld. Hwilka omständigheter sammanlagde med Peters allmänne wanryckte för tjufweri och att stölderne skjedt nära omkring hans förre hemwist på Spoltorpskasen, samt att Anders Hansson, som gifwit prof af ånger och samwetspåminnelse, uti dess bekännelse mot Peter, till slut warit stadig och utan tweekan oföränderlig, Urtima TingsRn således wäl finner emot honom utgjöra mer än halfwa skjäl: Men som slike omständigheter icke medföra fyllast bewis tå Peter hwarken till egen bekännelse förmås ejheller såsom wanryctad åt wärje målsEd förtros kan; Så finner Urtima TingsRn ännu icke ehuru store anledningarne äro, emot honom tillräckelige skjäl.

För öfrigt och emedan, bland det hitbragte Tjufwegods, then förut omrörde silfwerCaffekanna, enligt wittnets Matthias Groths utsago, förwisso skall wara utaf thet större partie silfwer, som blifwit förre handelsmannen David Dörcker på thess hemman Strand i Nössemarks sockn, dahlsland och Elfsborgs län fränstulit, om hwilken bägge the anklagade, i så måtte delactige funnits, som berörde kanna nu träffats uti Anders Hanssons förwar, men Peter enligt Groths intygande förut nästledne höstas haft then hos sig och samma Groth förewisat samt tilbudit; Ty och likmätigt 40 Cap: 2 § MissB:n jämförd med 10 Cap: 21 § RgsBn anser Urtima TingsRn sig icke tillständigt, att i then delen härstädes ransaka och döma; utan blifwa the Anders

Hansson och Petter Andersson Enhändning härifrån förwiste till domstolen i förenämde ort på dahls land och Elfsborgs län, att derstädes i anseende till den der i orten hos Dörker timade stöld, Ransakning undergå, samt ther eller hwarest the sidst lagföras, för alt hwartill the på något ställe kunna saker? finnas, på en gång dom öfwer them gå. Till hwilken ända, the härifrån komma under fängsligt förwar att afföras och förpassas till Konungens Befallningshafwande i Götheborgs och Bohus län, som

Sid 1887/ bild 9880

Aé: En uppvikt kant längs hela inbindningen gör att texten där inte syns.

som behagade föranstalta om theas afförande till Elfsborgs län, ther the böra inställas? wid then domstol på dahlsland, hwarunder Dörker bor och Nössemarks sockn lyder till vidare Ransaknings undergående derstädes, hwarthän den af Dörkers silfw..? fundne Caffekanna, under säkert förwar bör them fölgacktig wara. Men the 11 ¼ al:r Randigt Wärken samt thet Gröna och hwita Sartinet af en kåpa, som nämдемannen Olof Månssons i Massleberg hustru Helena Andersdoter nu med sjelf sins Ed witat, wara henne tilhörigt, kommer henne att? genast återställas, så wäl som skräddaren Olof Andersson återfår then? bland samme saker fundne honom till? lydande Träask.

Och kommer i följe af sådant förewettande, denna Ransakning och utslag, att uti bref till Konungens Befallningshafwande i Götheborg öfwersändas, att med Peter Andersson och Anders Hansson till domstolen på dahlsland förskickas.

Ytterst widkommande Mölnaren Lars Kjellman och dss hustru Kirstin Jacobsdoter på Foss, hwilka warit anklagade för thet the hyst Peter enhändning; Så är thetta ett särskilt brått, som med de föröfwade stölder ej någon gemenskap äger, men till hämmande af then äfwen utaf flere andra försporde wanart, att lämna så wäl thenne, som flere af the beryctade tjufwband tillhåld hos sig, förtjenar särskilt alfwarsamt beifrande.

Nu och aldenstund, förenämde Lars Kjellman och Kirstin Jacobsdoter, icke gittat frångå, at the så wäl ofta gångor tilförene som nu tå han sidst blifwit gripen, hyst och lämnat oftanämde Peter Andersson enhändning tillfälle att dölga sig, tå han af Kronobetjeningen blifwit eftersökt, äfwensom the förut håldne Ransakningar tilkännagifwa, att Peter med de flere hos them haft ständigt tilhåld, oackadt the såsom allmänt bekant? nogsamst wetat, att han offenteligen för en så farlig missgärningsman blifwit ansedd, att han ei allena för Tiuf blifwit dömd utan ock förbuden, att härstädes få wistas och bo; Fördenskuld och i förmågo af 61 Cap: 4 § MissBn pröfwar Urtima TingsRn them Lars Kjellman och Kirstin Jacobsdoter hafwa gjordt sig skyldige att böta the i förenämde lagsens? rum stadgade 13 rd: 16 sk:r till Treskift sakfällas.

År och dag som föreskrifwet står.

SOLDATEN THORE HOFFMAN

Sid 1859

den 20 Januarii 1783

S:d: Sedan Urtima TingsRätten till undersökning förehaft thet på Gästgifwaregården Skjelleröd näst här intill, under derstädes påstående Bröllop, hastigt timade numera afledne nämдемannen Hans Jönssons från Håkebytorp oförmodeliga dödsfall, för hwilken ordsak Urtima TingsRätten nu här på Kragencæs sammanträdt hade; Så företrädde thefter vice KronoBefallningsmannen Herr Anders Magnus Greiffe, anmälandes huruledes han på hemmanet Backa i Lurs sockn låtit gripa then utur Kronohäcktet i Wenersborg förrymde och sedermera efterlyste soldaten Thore Hoffman, som nu woro förd till Gästgifwaregården Skjelleröd, om hwilken han sig förfrågade, huruwida han enligt Konungens Befallningshafwandes kundgjörelse, skulle nu genast låta afföra Hoffman till Wenersborg eller huru han sig derwid eljest förhålla skulle: Men som han therjämte tillkännagaf, att denne Hoffman blifwit beträdd, här i Norrwikan hafwa begådt stöld på hemmanet Ringdalen; Så ansåg Urtima TingsRätten nödigt, att theröfwer här i orten först Ransakas borde, hwarföre Hoffman på tillsägelse från Skjelleröd uphämtades och för Rätten inställdes.

Härwid war närwarande förenämde viceKronoBefallningsman, och anmälte sig jämwäl Lars Olsson från Ringdalen, från hwilken den nu angifne stölden skjedt, ingifwandes then förre

Sid 1861

förre en efter then sednares upgift författad skriftelig Förteckning, öfwer the stulne sakerne, som jämte åsatt wärde, innehöll följande persedlar

1 Blått Mans Sartins Lifstykke med 14 st:n silfwerknappar uti	1 rd 24 sk
1 Blå Walmars Jacka	1----
1 Grön StoftsKjortel	1:-16—
1 BomulsLärofts Förkläde , 1 swart och hwitt Cattuns Förkläde och ett Litet dito Rödt och hwitt af Bomulstyg	--: 40:--
2 stn Blommiga Läroftsklāden och 2ne dito slāta	1:----
1 Brunt och hwitt rosigt silkeklāde	--: 32---
1 Swart nytt dito och 1 gammalt swart d:o	--: 40:--
1 Rörandigt Bomulsklāde, 1 Blått och hwitt dito, 1 randig Ullmyssa, 1 ny häroftssjorta, 3ne mkr renhäckladt lin, tillhopa wärdt	1: 32:--
1 Mysseband af silfwer	--: 12
1 Par Bruna Mans Fingerhanskar	--: 4:--
1 Par nya Pompskor	--: 24:--
<u>Silfwer</u>	
1 matskjed	1:----
1 par knäspānnen	--: 24—
6 stn Fotknappar	1:----
1 p:r Silfwerhakar till en kappa	--: 24:--
1 Pipring och något smātt silfwer af en Fālleknif	--: 8:--
1 Litet Lintygsspānne med hustruns namn uti och bokstāfwerne M:O:D:	--: 4:--
Tilhopa	12 rd: 44 sk

Thore Hoffman som är norsk född och säger sig wara några och Trettio år gammal, framkallades härefter, och på tillfrāgan upgaf, att **han och Halvord Trogen** i början af sidstledne December månad sutit i Wenersborgs fāngelse, dit de från Götheborg blifwit förde, att therifrån vidare försändas till wederbörlig domstol på Dahlsland, till Ransaknings undergående om en stöld, som derstädes blifwit föröfwad

Ny sida

ad hos förra handelsmannen Dörker på hemmanet Strand, hafwandes Halvord som uti Wenersborgs häckte icke warit med något Fāngsel försedd, ther brutit hål på Stenmuren, hwarigenom sedan han äfwen hulptit att öpna låsen till Bulten som Hoffman hade om fötterne, the båda gådt ut, och fölgt åt hit till orten, hwarest Halvord gifwit Hoffman 3 dr smt att hjelpa sig fort med samt the sedan skilts åt, och Hoffman gådt öfwer grānsen till Norrige, ther han uppehållit sig öfwer Tre weckor, intill dess han wid sidstledne Trettondetid åter gådt hit inöfwer tå han efter härunder? undfāngne bewekelige föreställningar att tala och widgå sanningen, nu fritt och otwungit bekänner, att han om nattetid kommit till hemmanet Ringdalen och ther hos Bonden Lars Olsson, brutit sig in genom Fönstret uti en wid stugan tillbygd kammare, samt i samma rum med en stor talgknif upbrutit en kista, hwarutur han tilstår sig hafwa borttagit 1 Blå Jacka, 1 Blått Sartins Lifstykke, 1 Grön stoftskjortel och några linkläder samt ett rosigt silkeklāde tillika med åtskillige andre saker, dem han säger sig nu ej kunna upgifwa, sedan det då war ganska mörkt och han allena för att skynda sig sammanlade dem uti ett bylte. Den ingifne Förteckningen uplästes härefter till århindran för Thore Hoffman, men han försäkrade sig ej kunna göra annan upgift, än som skjedd, utan berättade, att han från Ringdalen tagit wāgen öfwer then närbelāgne saltsjön, i tanka att gå till Saltbobacken, men som isen ther war ganska swag, så gick han theruti så illa ned sig, att han föga förmādde bärga lifwet, hafwandes han dock med den förut nämde

Sid 1863

nämde tälgnif, hwilken han hållit uti handen och huggit i Isen hulptit sig upp och säger således att han wid det tilfället förlorat alle sakerna, utom lifstycket, det han hade på sig och ett silkesklāde samt Myssebandet dem han hade i fickan, läggandes till att som han då war nästan förfrusen, har om natten sökt hus på Saltbobacken hos Gunnar Bryngelsson derstädes, therifrån och sedan han wid en stäckeld hade tårkat sig något, har han samma natt begifwit sig till Båteuiken för att söka Halvord Trogen, men som han derstädes icke träffade honom, har han förfogat sig på wāgen söderåt i afsigt att komma in i landet, på hwilken wāg han den 15de sidstl:e i denna månad blef grepen på hemmanet Backa i Lurs sockn.

Frågades, om någon wid sidstnämde tillfälle war med honom i följe ? Hårtill swarade Hoffman nej, och att han ingen gång råkat Halvord sedan de skilts åt wid deras ankomst till orten, ej heller wet hwarest then sidstnämde sig uppehåller.

Frågades vidare, om Hoffman hade sig något bekant om stölden hos Dörker. Thetta wille han icke widkännas, att han något therom wiste, vidare än han tillkännagaf, thet han sedt åtskillige saker af samma stöld, som en Norsk hustru den han icke kände till namnet, haft att förwara för en dräng benämnd Kihlberg tjenande hos Herr Ombudsmannen Tengman, hwilken han före warit under Ransakning wid RådstufwuRätten i Strömstad, hwilken Ransakning gifwit anledning, att Hoffman skulle försändas till domstolen på dahl för att närmare Ransakning undergå. Eljest ytrar sig Hoffman att

Ny sida

att han tror Peter Blomberg om att hafwa begådt förenämde stöld, emedan förberörde hustru berättadt, att Kihlberg af honom skolat fådt the i förwar hos henne lämnade saker, hwilka skola bestådt uti 9 stn silfwerfatskjed, 1 stor dito Förläggesskjed och 1 SåckerTång.

Thore Hoffman utlåter sig thessutom, att sedan han wid Winter Tinget förledit år, blifwit dömd förlustig rättigheten att wistas här å orten, och han i följe theraf blifwit inskickad till Götheborg att afleveras wid det Compagnie wid garnisonen derstädes wid hwilket han stod som soldat, så har han likwäl nästledne somras, therifrån åter ärhållit permission hit å orten, hwarefter han blifwit gripen i Strömstad, och ther såsom misstänckt för delactighet i Dörkerska stölden undergådt Ransakning, hwarefter han blifwit aflämnad till KronoBefallningsmannen Greiffe, som åter låtit inskicka honom till Götheborg, det den senare jemwäl erkänner?

Åkäranden Herr viceKronoBefallningsmannen Greiffe tillkännagaf, att han till någon uplysning om stölden i Ringdahlen, låtit inkalla Torparen Gunnar Bryngelsson från Saltbobacken, hos hwilken Hoffman samma natt sagt sig hafwa warit inne, den han såsom närwarande anhölt måtte på Ed blifwa afhörd: Berörde Gunnar Bryngelsson före kallades derföre, ojäfwad gick Eden och warnad wittnade: Att natten till sidstl: Trettonde dag ongefär emellan klåckan 2 och 3, har Thore Hoffman kommit till wittnet och dess hustru som då woro ensamma, och war han helt wåt öfwer alt, så att det såg ut, som dess berättelse, att han warit i sjön, woro riktig, då han jämwäl skolat

Sid 1865

skolat haft en tålgknif i handen och begärt att få tårka och värma sig, han woro mäst förgången af köld, det han ock gjorde, men efter någon stund och sedan han wridit kläderna tårra, har han genast gådt sin väg, hwarmed wittnet och dess hustru woro ganska nöjde, helst de fruchtade han skulle hafwa flere med sig af sitt wanliga följe och således befarade osäkerhet till sin lilla ägendom, sedan han och the flere woro för så många wåldsamheter ganska illa beryctade, dock har han tå ej talat om någon stöld på Ringdahlen ej heller framwisat någre saker. Wittnet wet ej mera. Upläst och widkändt.

Härefter tillfrågades närwarande målsäganden Lars Olsson, om han tilltrorde sig bestyrka the honom fråntagne warors belåpp enligt den ingifne Förteckningen, hwartill han som intygades wara af god frägd, förklarade sig gjerna wara beredd samt theruppå framstod, och med hand å bok, med sjelf sin Ed lifligen betygade efter förestafwande, att the på åfwan uptagne Förteckning anförde saker alle blifwit honom natten till Trettondedagen på en gång frånstulne, hwilka i det ringaste kunde wärkeligen anses till thet åsatte wärde sammanräknat 77 dr 16 ./. Smt eller 12 rdr 44 sk. Specie. Efter en sådan gången Ed tillkännagaf Lars Olsson, att han af de stulne sakerne återfådt Lifstycket med silfwerknapparne och silkesnäsduken men icke något mera.

Wid efterfrågan intygades sedermera, att Hoffman icke här i orten äger det minsta, hwaraf tillgång kan wara till ärsättning för de felande tjufwesakerne.

Åkäranden

Ny sida

Åkäranden hemstälte ändteligen till Urtima TingsRns bepröfwande huru med Hoffman wid sådant förewettande förfaras skulle, hwaröfwer afkunnades efterföljande.

Utslag

Alldenstund den här före hafde och utur Wenersborgs Kronohäckte förrymde Thore Hoffman, hwilken för flere stölder så här i orten som uti Elfsborgs län misstänckt och allmänt beryctad warit, nu fritt, otwungit och tydeligen bekant, att wid sidsta Trettondetid, på sätt som föregående protocoll innehåller, på hemmanet Ringdalen här i orten, hafwa från Lars Olsson derstädes, bortstulit flere saker om nattetid, dem ägaren nu till belåpp och wärde enligt den ingifne Förteckningen lifligen styrkt, kunna minst skattas till 77 dr 16 ./. smrt el. 12 Rdr 44 sk samt thet åfwen härtill kommer, att thenna Hoffmans bekännelse, så till tid som en del af the borttagne waror, hwaraf han allena ett lifstycke och en silkesnäsduk återstält, öfwerenskommit med ägarens egen upgift och dessutom i wissa omständigheter jämwäl styrkes utaf ett afhördt wittnes Gunnar Bryngelssons edelige utsago; Fördenskuld pröfwar Urtima TingsRn honom Thore Hoffman till nyssförmälte tjufnad skyldig, hwarföre han til thet i lag stadgade straff saker är. Men som thet härwid befunnits, huruledes tå han i Wenersborgs fångelse sutit, han warit förwist till wederbörlig domstol uti Elfsborgs län och dahls land, att derstädes för annor

Sid 1867

annor hos förra handelsmannen Dörker på hemmanet Strand der i orten, timad stöld, hwarföre han misstänkt warit, Ransakning undergå, hwilken han althittills genom dess tagne flycht hindrat. Då och likmätigt 40 Cap: 2 § MissgsB:n jämfördt med 10 Cap: 21 § RgsB:n finner Urtima TingsRn sig icke, åfwanförmälte Hoffmans nya brått, härstädes nu med slutelig dom kunna afgjöra, utan blifwer han återförwist till domstolen på dahls land och Elfsborgs län, att ther, then förut till förordnade Ransakning undergå och på thet ställe ther han sidst lagföres, öfwer honom dom gå för alt hwartill han saker finnes. Kommandes han fördenskuld att afföras och förpassas till Konungens Befallningshafwande i Götheborg, som behagade befordre dess försändande till Elfsborgs län. I anseende hwartill denna Ransakning och Utslag, åfwen kommer att uti Bref till Konungens Befallningshafwande öfwersända att till then ytterligare Ransakningen Hoffman fölgacktige wara.